

ΦΕΥΓΩΝ

ΦΕΥΓΩΝ
εμού του ιδίου

επιμέλεια:
κασσάνδρα

20 καταστάσεις πραγμάτων για 7 ηθοποιούς

ΠΑΡΑΙΝΗΣΕΙΣ

φυσικό φως και πρακτικός φωτισμός· απλή, ομοιογενής ενδυμασία
άνευ μακιγιάζ· οι ήχοι και η μουσική παραγονται επί σκηνής από
τους παρόντες· άνευ σκηνικού διακόσμου.

αν — μολαταύτα — εμμένετε,
όλες οι καταστάσεις πραγμάτων πραγματώνονται σε έναν ναό. δί-
χως διάκοσμο ναός, επιπλωμένος με ξύλινους πάγκους και ένα ξύ-
λινο γραφείο, πάνω στο οποίο βρίσκεται μια γραφομηχανή. ο ναός
φωτίζεται από ένα μεγάλο βιτρό που απεικονίζει ένα ρόδο. στο
κέντρο του χώρου δεσπόζει μια βελανιδιά.
καίτοι βρίσκονται στον ναό, οι παρόντες αντιλαμβάνονται τον
χώρο κατά τις υποδείξεις της εκάστοτε κατάστασης πραγμάτων.
στο πίσω μέρος του χώρου βρίσκεται το ιερό του ναού διαχωρισμέ-
νο με ημιδιαφανές πέπλο. το ιερό είναι ο μόνος παρασκηνιακός
χώρος

η ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ εκτελεί χρέη ταξιδέτριας

Το θεατρικό έργο «φεύγων» του Κωνσταντίνου Αβράμη διανέμεται
ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια
Creative Commons BY

[Αναφορά Δημιουργού]

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΒΙΤΡΟ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ.....	4
ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΘΡΕΠΤΕΣ.....	4
ΕΥΧΟΜΑΙ ΝΑ 'ΣΟΥΝ ΕΔΩ.....	6
ΒΑΘΥΣ ΚΑΙ ΑΝΟΝΕΙΡΕΥΤΟΣ ΛΗΘΑΡΓΟΣ.....	7
ΓΛΩΣΣΟΠΑΙΓΝΙΟ.....	9
ΜΝΗΜΕΣ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗ.....	11
ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΣ ΥΠΟΠΟΤΑΜΟΣ.....	13
ΜΙΑ ΤΡΕΛΛΑ ΚΥΡΙΕΥΕΙ ΕΑΦΝΙΚΑ ΤΟΝ ΑΒΟΥΛΟ ΕΡΩΤΑΡΗ.....	14
ΔΡΥΟΚΟΛΑΠΤΗΣ.....	17
ΕΛΕΝΗ ΚΑΙ ΣΕΙΛΗΝΟΣ.....	18
ΚΟΙΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ: ΒΛΕΠΕΙΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ.....	23
ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΤΕΛΕΤΕΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΟΥ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΥ.....	24
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ.....	31
ΧΙΜΑΡΟΣ.....	31
ΟΙ ΣΤΥΓΕΡΕΣ ΘΑ ΣΦΑΛΙΣΤΟΥΝΕ ΘΥΡΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.....	45
ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ ΤΟΥ.....	45
ΝΥΧΤΑ Μ' ΕΣΥΡΕ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ.....	48
ΤΙ Δ' ΑΙΣΧΡΟΝ, ΗΝ ΜΗ ΤΟΙΣ ΘΕΩΜΕΝΟΙΣ ΔΟΚΗΙ.....	49
ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ.....	54
ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ.....	57

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 1
ΤΟ ΒΙΤΡΟ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ

(φως — προβολείς τσίρκου
σε τέσσερα σημεία του χώρου, ταυτοχρόνως

- 1 ελλείπει εμπνεύσεως αδυνατώ να δακτυλογραφήσω
ενώπιόν μου ο ΥΓΙΝΟΣ και η ΟΞΥΡ ξαπλωμένοι ακίνητοι κρούσι
 - 2 από στοιβαγμένες πέτρες ρέει χειμάρρος, σβηστό καντήλι
 - 3 η ΜΑΡΙ καθήμενη ωθεί και έλκει μια κουβαρίστρα
 - 4 ο ΠΕΤΡΟΣ βγάζει ταχυδακτυλουργικά ένα ξίφος από το στόμα
του, υποκλίνεται και ζητά χειροκρότημα
- η ΜΑΡΘΑ γεία προχωρά αργά προς τον χειμάρρο
ο πέτρος ζητά χειροκρότημα, καλεί τη ΜΑΡΙ, εκτελεί το κόλπο
που την κόβει στα δύο, την ενώνει και ζητά χειροκρότημα
η μαρί ξανά καθήμενη ωθεί και έλκει μια κουβαρίστρα
ο πέτρος ζητά χειροκρότημα, προσπαθει να σηκώσει το πολύ βαρύ
ξίφος· με υπερβολική προσπάθεια το σέρνει ως τη βελανιδιά
και το καρφώνει σε αυτήν. προσπαθεί αποτυχώς να το βγάλει
η μάρθα ανάβει το καντήλι και επιστρέφει
η μαρί ωθεί την κουβαρίστρα προς τη μάρθα. ο πέτρος σπεύδει να
φέρει την κουβαρίστρα στη μαρί. πέτρος και μάρθα αντικρίζο-
νται. παυση

δακτυλογραφώ χειμαρρωδώς
πέτρος και μάρθα φεύγουν βιαστικά
σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 2
ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΘΡΕΠΤΕΣ

- φως)
- ΕΚΕΙΝΗ** έχεις ξανάρθει εδώ
ΕΓΩ πρώτη φορά. ποιοι είναι οι οφθαλμοφανείς λόγοι
ΕΚΕΙΝΗ ο παιδοψυχολόγος είναι ψυχολόγος, όσο κι ο θεός είναι
θεοπάλαβος
ΕΓΩ είναι παιδί εντός
ΕΚΕΙΝΗ θα ακολουθήσει μια σειρά από ερωτήσεις
ΕΓΩ δεν ήρθα για μένα
ΕΚΕΙΝΗ οι απαντήσεις σου μπορούν να κυμανθούν από το ένα,
τούτεστι πάρα πολύ
ΕΓΩ πώς λέγεται αυτό που έχει
ΕΚΕΙΝΗ ως το επτά, οπερεδιδείξαι καθόλου

ΕΓΩ αποδέχεσαι όλην αυτήν τη φροντίδα που του παρέχει
ΕΚΕΙΝΗ θεωρείς πως έχεις καλή σχέση με τους οικείους σου
ΕΓΩ σε παραγκωνίζει — πως το ανέχεσαι; — σε κάνει περι-
 τη
ΕΚΕΙΝΗ αισθάνεσαι ασφαλής
ΕΓΩ σε κούρασε και την αφήνεις να αναλάβει το βάρος του
ΕΚΕΙΝΗ η οικογένειά σου σε αγαπά
ΕΓΩ ένας καθυστερημένος πάντα είναι πάντα βάρος, κατανοώ
ΕΚΕΙΝΗ οι γονείς σου σε στηρίζουν; είναι στο πλευρό σου
ΕΓΩ αμελεία άγνοια αδιαφορία
ΕΚΕΙΝΗ η μητέρα σου ο πατέρας σου
ΕΓΩ δεν ζει
ΕΚΕΙΝΗ όσο ζούσε
ΕΓΩ δεν τον αγάπησες. τον ανεχόσουν. εβελοντισμός για το
 βιογραφικό
ΕΚΕΙΝΗ ήταν ασθενής μου τίποτα παραπάνω
ΕΓΩ όταν γαμιούνται τι σκέφτεσαι
ΕΚΕΙΝΗ φαντασία πραγματικότητα παραίτηση ψευδαίσθηση
ΕΓΩ είναι αδελφή του
ΕΚΕΙΝΗ για ποιον είσαι τώρα εδώ
ΕΓΩ όσο κι αν θες να τον ξεφορτωθείς, πώς το αντέχεις να
 γαμιούνται
ΕΚΕΙΝΗ έχεις σημάδια επιθετικής συμπεριφοράς
ΕΓΩ αυτή η γαμημένη άρνηση — είναι αδέλφια το καταλα-
 βάνεις
ΕΚΕΙΝΗ ξεσπάσματα βίας
ΕΓΩ γαμή την πραότητα σου και τον επαγγελματισμό σου —
 βγήκαν από το ίδιο μουνί και αυτός θέλει να μπει στο
 δικό της
ΕΚΕΙΝΗ βιώνεις θετικά συναισθήματα υψηλής έντασης
ΕΓΩ τα συναισθήματά μου — αυτοί, γι' αυτούς τι κάνουμε
ΕΚΕΙΝΗ έχεις εσύ ή κάποιο μέλος της οικογένειάς σου αποπειρα-
 θει
ΕΓΩ εξαρτάται όλο και περισσότερο από αυτήν, αλλά αυτή
 μπορεί να είναι ελεύθερη — παρακολούθησε την εξέλιξη
 της σκέψης μου: έχει παραμελήσει τα πάντα για χάρη
 του. μπορεί γι' αυτόν το ενδιαφέρον της να είναι το αρ-
 χιμήδειο σημείο, βούκεντρο της ύπαρξής του — μπορεί
 να δένει βόες και να την ντύνει καρουζέλ — αλλά
 αυτή έχει δυνατότητες
ΕΚΕΙΝΗ αυτοκτονικό ιδεασμό
ΕΓΩ είναι ευφυής αγαθή αθώα ένας όμορφος άνθρωπος. έχεις
 δει τα μάτια της πώς λάμπουν, την κοσμογονική της
 φαντασία, τον χειμαρρώδη της ειρμό. αυτός ένα κομμάτι

σάρκα, μια μάζα δυσμεταχειρίστη, προβληματικός καθ' όλα

ΕΚΕΙΝΗ για ποιον είσαι εδώ τώρα

ΕΓΩ εκείνη ένας υγιής νους και αυτός ένα σαρκικό εμπόδιο στην απελευθέρωσή της, δεν μπορεί να μην το βλέπεις, σε έχει ανάγκη

ΕΚΕΙΝΗ ποιος

ΕΓΩ σε παρακαλώ, ο νους της ο χαρακτήρας ο λόγος η δυναμική της· σε χρειάζεται, δεν μπορείς να του επιτρέψεις να προσκολληθεί και να παραιτεί σε αυτήν ώπου να την κατασπαράξει

ΕΚΕΙΝΗ οφείλω να αποκολλήσω τον νου από το σώμα

ΕΓΩ σε χρειάζεται να την ελευθερώσεις, ν' ανακτήσει τη βούλησή της

ΕΚΕΙΝΗ ποιος με χρειάζεται; ποιος με παρακαλά; ποιος καταρρέει ενώπιόν μου

ΕΓΩ παράβλεψε το θέαμα. τι πρέπει τι είναι συνετό τι δέον

ΕΚΕΙΝΗ η ειλικρίνεια. ψευδεσαι στη μητέρα σου

ΕΓΩ βοήθησέ την

ΕΚΕΙΝΗ ποιος χρειάζεται βοήθεια

ΕΓΩ εκείνη

ΕΚΕΙΝΗ τι πράττει η μητέρα σου όταν κρύβεις την αλήθεια

ΕΓΩ εκείνη, όχι εγώ, εκείνη

ΕΚΕΙΝΗ τι έκανε όταν απέκρυπτες την αλήθεια

ΕΓΩ όχι εγώ

ΕΚΕΙΝΗ τι έκανε όταν ήσουν παιδί

ΕΓΩ όχι εγώ, εκείνη, εκείνοι

ΕΚΕΙΝΗ πως αντιδρούσε στην ανειλικρίνειά σου

ΕΓΩ οι άλλοι όλοι εκτός από μένα όλοι οι άλλοι οι άλλοι
(ΔΥΟ ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ με βγάζουν έξω σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 3 ΕΥΧΟΜΑΙ ΝΑ 'ΣΟΥΝ ΕΔΩ

φως)

ΜΑΡΘΑ παρατηρούσα εσένα, γέρο, στην αρχή να κάθεσαι σ' ένα μπαρ μόνος σαν να μην έχεις παιδιά, να μην έχεις τίποτα στο κόσμο, πλήρης μολοντούτο, διάβαζες ένα βιβλίο, έπινες κάποιο διάφανο ζεστό ποτό σε ποτήρι χαμηλό, κάπνιζες, ύστερα απώλεσες κι αυτά: βγήκες απ' το μαγαζί, ένα παλιό αριστοκρατικό ακίνητο μπαρ, περιτειχισμένο με γυαλί, πίνακας του χόπερ αυθεντικός, βγήκες και στάθηκες στη μέση του δρόμου, κρατώντας τίποτα, μη καπνίζοντας, μη μιλώντας, μη

παρατηρώντας: δεν έπληττες δεν έπραττες, απόλυτα αυτάρ-
κης, απλά υπήρχες, δεν είχες στον κόσμο τίποτε τε και κα-
νέναν, ούτε μένα ούτε παιδιά και δεν χρειαζόσ ουν κιό-
λας. απλά υπήρχες

ΠΕΤΡΟΣ εγώ άνευ υμών αποκλείεται

Μ κι όμως

Π τρομακτικό απίστευτο αδύνατον. σου 'χα ευχηθεί «ύπνον ανο-
νείρευτον» όπως κάθε εσπέρα — το είχα λησμονήσει

Μ ουδέποτε

Π και μετά

Μ ξύπνησα κοιμόσουν ακόμη τόσο μόνος

Π μοναχικός

Μ εστω

Π θυμάσαι εκείνη την ιστορία

Μ όχι

Π τη θυμήθηκα τώρα. μ' εκείνο το παιδί, νεαρός άντρας δηλα-
δή, που μια μέρα απλά έπαψε να υπάρχει. τίποτα δεν μπορεί
να μην υπάρξει, απλά να βρεθεί στην ανυπαρξία, αν εγώ
τώρα αυτοπυροπολούμουν οι στάχτες μου θα συνέχιζαν να
υπάρχουν και η θερμική ενέργεια θα περιδιέβαινε το σύμπαν,
τίποτα δεν μπορεί να πάψει να υπάρχει, αλλά αυτό, αυτό το
παιδί έπαψε, απλά έπαψε να υπάρχει. εκείνος έπαψε να υπάρ-
χει. σαν να επέστρεψε στην προνεωτερικότητα, σαν κάποιος
αρχαιοελληνικός μύθος, μόνο πραγματικός, κατέλυσε τον
εαυτό του, μιλώ για μια πλήρη κατάδυση του υποκειμένου,
σαν να χάθηκε μες τον κόσμο, απόλυτο μηδέν, σαν να ενώ-
θηκε με όλους, απώλεσε πλήρως τη συνείδησή του και μαζί
συμπάρεσυρε στην απουσία την αντίληψη όλων των άλλων γι'
αυτόν. έκτοτε ο κόσμος μοιάζει απορρυθμισμένος. σαν να πα-
ραβιάστηκαν οι νόμοι της φυσικής, η αρχή διατήρησης της
ύλης. εντυπωσιακό, δεν βρίσκεις

Μ ναι, πέτρο

(σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 4

ΒΑΘΥΣ ΚΑΙ ΑΝΟΝΕΙΡΕΥΤΟΣ ΛΗΘΑΡΓΟΣ

φως)

ΜΑΡΙ μιλήστε επιτέλους. δεν αντέχω άλλο αυτήν τη σιωπή

ΔΑΣΚΑΛΟΣ δεν έχω κάτι να πω

Μ οτιδήποτε, οφείλετε να το κάνετε

Δ δεν οφείλω τίποτα

Μ είστε σε άρνηση

- Δ όχι
- Μ γιατί τώρα; γιατί σιωπάτε τώρα; τώρα που σας χρειάζομαι, τελευταίος σταθμός, γιατί τώρα
- Δ το μάθημα τελειώθηκε. δεν έχω κάτι να σας διδάξω
- Μ μα δεν είναι κάτι. εσείς πάντα λέγατε πως είναι το πώς και όχι το τι, δεν υπάρχει τι, θυμάστε; το νόημα είναι στη μεθοδολογία, ο τρόπος παραγωγής καθορίζει το παραγόμενο προϊόν — θυμάστε; — σωκρατικότητα και αντιπλατωνικότητα υλισμός σκεπτικισμός αντιδεαλισμός αναποτελεσματικότητα αμφισβήτηση πρόοδος εντός, θυμάστε; μιλήστε μου επιτέλους, μην σιωπάτε
- Δ ακόμη και αυτά που λέτε δεν είμαι σίγουρος αν σας τα διδάξα εγώ. μου ακούγονται τόσο ανοίκεια
- Μ τι λέτε; εσείς μιλούσατε για ώρες και ώρες, βλέπατε τα μάτια μου να λάμπουν — θυμάστε; — και γω δεν σας επέτρεπα ούτε νερό να πείτε, αυτή η ολιγόστιγμη παύση μου φαινόταν πως θα απέβαινε μοιραία για τον ειρμό σας. και τώρα σιωπάτε. μην σιωπάτε. η σιωπή η δική σας, απ' όλους τους ανθρώπους η δική σας σιωπή είναι η πιο βαριά, απόλυτο κενό, αν δεν έχετε εσείς κάτι να πείτε, κανείς στον κόσμο δεν έχει να πει τίποτε
- Δ σας είπα όλα όσα ήξερα, μην με πιέζετε. έχετε συναίσθηση συνείδηση του υλικού. ξέρετε τι ξέρετε τι δεν ξέρετε, εποπτεία μελέτη θεμελίωση τεκμηρίωση. είστε περισσότερο από επαρκής, μετά βεβαιότητας περισσότερο από μένα τώρα. η μέθοδος σας μου φαίνεται επαρκής. θα πετύχετε στις εξετάσεις, είμαι βέβαιος
- Μ μα τι σας συμβαίνει; μου δώσατε κάθε λέξη που λέω, πυρφόρος προμηθεύς, αιδώ και δίκη και τώρα το δώρο του λόγου ζητάτε πίσω. πως μπορώ να σιωπώ; μην μου ζητάτε να παύσω να σκέφτομαι. εσείς εκκινήσατε εντός μου αυτήν την οχλαγωγία, σας παρακαλώ, μιλήστε
- Δ ίσως θα μπορούσε ο λόγος να λήξει εδώ. οι άνθρωποι, τι άλλο έχουν να πουν ή να σκεφτούν
- Μ ο λόγος που τόσο μοχθήσατε να με μάθετε να λέω, σχήματα σκέψεις ειρμοί συνειρμοί δομές, ο λόγος. τι λέτε
- Δ δεν λέω, απλά σκέφτομαι. βέβαια, ακούτε άρα λέω. και άλλο λέω άλλο σκέφτομαι. σκέπτεστε άρα υπάρχω. ένας φαινομενολόγος θα 'λεγε πως η σκέψη απέχει από τη λέξη όσο η ανυπαρξία από την ύπαρξη. μπορεί. μπορεί να μιλω και να μην σκέφτομαι. αλλά πάλι στο ίδιο συμπέρασμα δεν καταλήγουμε; σχετικά με τον λόγο εννοώ
- Μ όχι. ο λόγος είναι δώρο. η σκέψη πραγματώνεται στην ομιλία — ή την τέχνη, το ίδιο είναι — και ενυπάρχει εντός της, δεν χάνεται

- Δ άπαξ και η σκέψη λεχθεί. παιδί που γεννιέται παύει να 'ναι έμβρυο. δώρο που δίνεται. μην λησμονείτε η εξωτερικότητα ποσο ζοφερά καταπίνει το εντος μας φως μας κι εμäs
- Μ αόρατος αθέατος άδης, σας δέχθηκε ολότελα το σκοτός, σκέτη ανοησία, μα — εγώ σας στέρησα, ξεχάσατε όσα μου διδάξατε, όσα μου δώσατε, σας τα στέρησα. μου προσφέρατε όσα γνωρίζατε και δεν κρατήσατε για σας παρά μονον την ύπαρξη σας. περιχαρής ρουφούσα και ζητούσα κι άλλο κι άλλο, μα δενεπρόκειτο μόνο για το αντικείμενο, ήταν και ο τρόπος, η διδασκαλία. μάθαινα μαζί με το διάγραμμα και τον δάσκαλο, σας υποδέχθηκα με ανοιχτες αγκάλες, στόμα του άδης, στον χθόνιο κόσμο. αποκλείεται, αρνηθείτε το. αρνηθείτε το
- Δ είμαι σε άρνηση
- Μ όχι
- Δ μάλλον είστε και σεις εδώ
- Μ όχι. δεν γίνεται. η διδασκαλία πολλαπλασιάζει τη γνώση δεν τη μεταφέρει. δεν έμαθα. μαλώστε με φωνάξτε μου χτυπήστε με χαστουκίστε με δεν έμαθα δεν ξέρω τίποτε ήρθ' αδιάβαστη πάλι πάλι δεν μελέτησα χτυπήστε με δείτε δεν ξέρω τίποτα τιμωρήστε με. η διδασκαλία πολλαπλασιάζει τη γνώση δεν τη μεταφέρει. δεν είναι δυνατόν. φαίνεστε κενός ανόητος
- Δ νόημα, αγαπητή μου, νόημα υπάρχει μόνο εντός. εκτός η διδασκαλία δημιουργεί σκιές του διαγράματος. η μαθητεία όμως, ο τρόπος μου είναι πλέον δικός σας. θα περασατε τις εξετασεις. είμαι βέβαιος
- Μ μην το λέτε αυτό. σωπάτε
- Δ έχετε τον λόγο, εξοβελίστε τον
- Μ σωπάτε
- Δ το διάγραμμα είναι στη διάθεσή σας
- Μ σωπάτε
- Δ το ίδιο και γω
- Μ σωπάτε
- Δ διαμελίστε με
(τον χαστουκίζει)
μάλλον υπήρξα αδιάβαστος ανόητος
- Μ συγγνώμη
- Δ σωπάστε
(σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 5
ΓΛΩΣΣΟΠΑΙΓΝΙΟ

φως)

ΥΓΙΝΟΣ (συγκεντρωμένος ως το τέλος του ειλικρινούς λογυδρείου στο κινητό του) εσύ είσαι η πραγματική αλήθεια, ό τι κάνει τις μέρες μου άξιες να τις ζήσω, πως να φανταστώ ένα ξημέρωμα που ο ήλιος δεν θα φωτίσει το πρόσωπό σου, αν χαθείς, ο κόσμος θα πάψει να 'ναι κόσμος, εσύ τον κοσμείς και θα πάψει να είναι και σύμπαν γιατί θα λείπεις εσύ και εσύ είσαι η εμπράγματη, υποστασιοποιημένη έννοια του ωραίου, η μήτρα κάθε αισθητικής, έργο τέχνης αυθεντικό, το χρώμα στις ιριδες σου με γαληνεύει και οι διεσταλμένες κόρες σου, όλα κυφορούνται εντός τους και το απαλό σου δέρμα το σχήμα σου το σώμα σου η θερμοκρασία σου η όψη σου η χροια της φωνής σου φωνή της αλήθειας είσαι όμορφη σαν την αλήθεια. γελάς διαφωνείς με αμφισβητείς. όλα τ' άλλα είναι μεταβλητά, αλλά η εντελέχεια σου είναι αδιαπραγμάτευτη. η τελειότητά σου είναι ένα ακίνητο μπεκ και η πραγματικότητα το γρασίδι που περιστρέφεται γύρω σου, καταλαβαίνεις; γιατί γελάς, γιατί, σ' ακούω, γιατί γελάς; γιατί

OEUR γιατί, διά τι, διά, τέλος, σκοπός, το σωστό είναι αιατί για να σχετί ζεται με την αιτί α

Y ξεκί να
 O ξεκινώ
 Y γαρίδες
 O σύμης
 Y γαριδάκια
 O αλατάκια
 Y λοτ
 O λοατκι
 Y αγέρωχο άτι
 O γυμνοπεδιές
 Y σταλιν
 O σ' τα 'λεγα
 Y άλλογα
 O πράσσεινα
 Y πράσα
 O πιάσ' τα
 Y άσ' τα
 O βίστα
 Y εξ πι
 O εμπειρί
 Y λογική
 O δυνατό
 Y αδύναμο
 O αδύνατον
 Y ανέφικτον
 C άφατον
 Y άβατον
 C ανάλεκτον
 Y άρρητον

Ο άρρηκτον
 Υ ορρωδώ
 Ο κερσώ
 Υ ουρανώ
 Ο πνιγμό
 Υ θανατώ
 Ο ταν ταν ταν ταν
 Υ χα χα χα χα
 Ο πως πάει η γραφειοκρατία
 Υ μου λείπει μονάχα ένα πιστοποιητικό για την τεκνοθεσία. τι αλλοκοτιά είναι αυτή; είσαι σίγουρη
 Ο όχι, ας το ξανασυζητήσουμε
 Υ ειρωνεύεσαι. αυτοί είναι οι πυλώνες πάνω στους οποίους θέλεις να δομήσουμε τη ζωή μας, η αλλοκοτιά και η ειρωνεία; αυτή είναι η οικογένεια και, τελικά, η κοινωνία που θέλουμε; όχι, σύντροφοι! γι' αυτό, για να χτίσουμε την οικογένεια και τον κόσμο του αύριο με τα δικά μας μέτρα, την κυριακή, σε κάθε εκλογικό κέντρο, υψώνουμε τη γροθιά μας και στέλνουμε ηχηρό μήνυμα προς
 Ο ο λούντβιχ πως σου φαίνεται
 Υ αλλόκοτος ιδιορρυθμος παράξενος ιδιότροπος άρρυθμος ιδιαίτερος απροσδόκητος ξένος, ασχημος και εντός και εκτός του, το πρόσωπό του αποτροπαιο, ο χαρακτήρας του ανοίκειος αντιπαθής, ακατανόητος ακαταλαβιστικός
 Ο σαν να είναι αυτοσκοπός του να μην μοιάζει με τους άλλους, ένα άσχημο αντιδραστικό παιδί
 Υ περισσότερα από ένα παιδί: άκακος παρανοϊκός με αξιώσεις διόλου ευκαταφρόνητες
 Ο τι μπορεί να κάνει
 Υ να μας κλέψει τον χριστό
 Ο θα μείνουμε άχρηστοι
 Υ και η μαμά
 Ο η μαμά τι
 Υ νομίζω έχει αρχίσει να βαριέται τις ιστορίες του μπαμπά
 Ο ο μπαμπάς έχει αρχίσει να επαναλαμβάνει τις ίδιες ιστορίες, ας θυμόταν ότι τις είπε
 Υ ας θυμόταν ότι τις άκουσε
 (σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 6
 ΜΝΗΜΕΣ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗ

φως
 η ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ με περιμένει

κρατά έναν φάκελο.
περιμένει, στενοχωριέται, κοιτά το κινητό της
περιμένει, απογοητεύεται, ανοίγει τον φάκελο)
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ τι

ΕΓΩ εσύ

Κ καθόμουν πάντα αντίθετα εκ του πατρός, στ' αριστερά, να μην τον εμποδίζω ή τον αποσιώ, γιατί πολύ συχνά, ειδικά τα καλοκαίρια, ήμουν γυμνή — έτσι μου 'λεγε, έτσι μ' έβλεπε, με όσα ρουχα. η τροπικότητα του βλέμματός μου, καθόμουν πάντα στ' αριστερά δεξιόχειρας συμμετρία. πάντα ζήλευε τους αριστερόχειρες. σιχαινόταν να μοιάζει στους πολλούς, ελιτιστής ερημίτης απομονωτιστής μοναχικός, ακόμη και ως εραστής τ' ομολογώ, μόνος του μ' αγαπούσε — δεν υπαινίσσομαι πως δεν τον αγαπάγα. ώρες και ώρες τον κοιτούσα αθόρυβα να γράφει για μένα με μένα σε μένα να τα δίνει και μένα να κοιτά, πιστη στον ρολο της βουβής του μούσας, σιωπηρή διαλεκτική της όρασης, κατοπτριζόμουν καθαρία ατόφια στα γραπτά του, αλλά με αγαπούσε δίχως να τον αφορά αν τον αγαπώ, με προσκυνούσε και με θηνούσε που έλεφτα τόσο χαμηλά, να του επιτρέπω ν' αγγίζει εμένα. δεν έβλεπε πως προσευχόμουν σε κείνον όσο προσευχόταν σε μένα. καθόμουν στ' αριστερά, παλλόταν, με χάιδευε συχνά και πολύ και για ώρες και λάμβανε ένταση ενέργεια τάση ρεύμα δύναμη πνοή ατμόσφαιρα ήλιο φως και πετούσε και προσγειωνόταν και 'γραφε. όταν δεν αντιλαλούσε η γραφομηχανή του — όπως συμβαίνει — λάνθανε στον χώρο το στρίγγλισμα του μολυβιού. πάντα με χάιδευε σιωπηρά με κοιτούσε γελούσε με τρέλαινε. πόσο αφαιρείτο πόσο με αφαιρούσε. εμένα κενή ενώνιον κενού να τον θέλω δίχως ύπαρξη, ασώματη βούληση και κείνος ασώματος μονάχα ένας ώμος ένας λαιμος ένα στέρνο παλλόμενο ένας πονηρός καρπός — πονηρός όπως πονεμένος — και τρία δάχτυλα αντίχειρας δείκτης μέσος. το μολύβι κινείτο θαρρούσα, αυτό κινούσε τα δάχτυλά του και σαν παιδί

— τι

ΕΓΩ εσύ

Κ σαν παιδί λερωνόταν όλο του το χέρι, ακουμπούσε όπου έγραφε και πάντα με χάιδευε με τ' αριστερό στ' αριστερά, στην καρδιά. το στήθος ήταν πρωτίστως σπιτι της καρδιάς δευτερευόντως συμπλήρωμα του αυτιού του και ύστερα βρα των χειλιών του. με χάιδευε με τ' αριστερό, δεξιόχειρας γαρ, έπασε που και που την ανέμη αιώνια μαγνητική πολωμένη γραφή του και με χάιδευε με το δεξί πρώτα προσεκτικά με παραμεσο και μικρο, ύστερα παθιασμένα με την παλάμη όλη ν' αγκαλιάζει το μάγουλό μου, ύστερα αργά με έδειχνε με

τον δείκτη, απαντώντας ρωτούσα ποιαν αγαπάς — βουβά στο μυαλό μου γι' αυτό με χάιδευε με τον δείκτη, για να με δείξει πιο άμεσα απ' ό τι μ' έδειχνε στα γραπτά του. έτσι χαϊδεύουν φαντάζομαι οι συγγραφείς οι γραφιάδες οι ποιητάδες έτσι δείχνουν έτσι αγαπούν και σε γεμίζουν μολύβι, μελανά τεκμήρια του ειρμού, μολύβι στο μάγουλο μολύβι στο πιγούνι στ' αφτί ύστερα παρυσυμένος με φιλούσε στο μέτωπο το πρόσωπο το δέρμα τα μάτια το πιγούνι τον λαιμό τα κόκαλα το στήθος τα χείλη το στέρνο τη μέση τον αφαλό απρέπεια βρομιά ντροπή — σας που παρακαλάτε ν' ακούσετε κι άλλα, σας μιλώ για τέχνη, το μολύβι του ποιητή εσπαρμένο στο πρόσωπό μου φυτεμένο και τη γλώσσα του να μου ποτίζει τα μάτια ν' ανθίσουν τα έργα του να τον κοιτάξω να τα δει να τα γράφει και σεις περιμένετε παρακαλάτε προσκυνάτε να σας πω πως και πως μ' έγλειφε και ναι μ' έγλειφε αλλά δεν ξέρετε δεν αξίζετε γιατί δεν μάθατε να προσκυνάτε και θαύματα δεν γίνονται δίχως θυσίες. θυσίαζε τα πάντα για μένα και γω ανεχόμουν ακόμη και το σιχαμένο μολύβι του στη μούρη μου γιατί τον αγαπούσα. καλλιτεχνίς αναγκασμένη να ταυτίζομαι να εκπορνεύω κάθε γαμημένη στιγμή αλήθειας για τα μάτια τ' αφτιά και τα λεφτά σας, ε άντε γαμηθείτε. και σας εύχομαι να γαμηθείτε με το εν δέ-

κατο της ηδονής της δικής μας προσευχής — τι
 ΕΓΩ εσύ
 (σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 7 ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΣ ΥΠΟΠΟΤΑΜΟΣ

φως)

- Δ ο κόσμος θα 'θελε πολύ να 'χει έναν κοσμογονικό μύθο που ν' αποπνέει το δέον δέος
- Μ αλλά δεν μπορεί
- Μ το πριν το πριν μοιάζει με το μετά το μετά. ο καταγωγικός μου μύθος είναι κι εσχολογικός, ιστορία κυκλική ήτοι φά-ύλη. έτσι φαντάζομαι την ανυπαρξία. ακούστε να δείτε: τι και αν αναδιπλώναμε το σώμα και φέρναμε το μέσα έξω και το έξω μέσα; η αισθητηριακή πραγματικότητα του καθενός περιλαμβάνεται τώρα μέσα στη σάρκα του εντός του. κάθε τι που δέχονται οι αισθήσεις, ό τι βλέπει κανείς και ακούει, όλα κυφορούνται τώρα μέσα και τώρα έξω ανάμεσα στα σώματα — φυλακές των πραγματικοτήτων μας ίπτανται στριφο-

γυρνούν κολυμπούν στο αίμα μας και περιπλέκονται με τα εντόσθιά μας οι διάχυτες αδελφωμένες ενοποιημένες συνειδήσεις μας. μπάλες ζωγραφισμένες εσωτερικά, πλανήτες με συμπαντα εντός τους και διάχυτους τους πυρήνες εκτός τους. οι υποκειμενικές πραγματικότητες φυλακίστηκαν εντός μας και στον χώρο πλανώνται τα έντερα τα στομάχια τα λαιμά τα πλεμόνια μας οι νόες τα μυαλά μας αγγίζονται πραγματικά αγγίζονται ενώνονται. το γνωρίζω, ο κόσμος είναι τώρα ενότητα, αλήθεια λέω, το γνωρίζω

- Δ δύο λάθος λέξεις
Μ συγγνώμη θυμάμαι δεν θα τις επαναλάβω έχετε δικιο σας τ' ορκίζομαι δεν θα τις επαναλάβω ποτέ συγγνώμη
Δ δεν επιτρέπονται ούτε στην διευκρίνιση
Μ δικαιούμαι διευκρίνιση
Δ μία
Μ καμία. μόλις την χρησιμοποίησα
Δ φοβάμαι για σένα
Μ φοβάμαι για σας
Δ ως προς τις εξετάσεις
Μ ως προς το δικαστήριο
ΕΓΩ κι εγώ
Μ η μαμά έχει αρχίσει να ξεχνά
ΕΓΩ και ο μπαμπάς επαναλαμβάνει τις ίδιες ιστορίες
Μ επαναλαμβάνει επειδή η μαμά ξεχνά
ΕΓΩ ρομαντικότερα: ξεχνά επειδή ο μπαμπάς επαναλαμβάνει (σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 8

ΜΙΑ ΤΡΕΛΛΑ ΚΥΡΙΕΥΕΙ ΞΑΦΝΙΚΑ ΤΟΝ ΑΒΟΥΛΟ ΕΡΩΤΑΡΗ

φως)

ΟΘΕUR μην κλαις

ΥΓΙΝΟΣ ντύσου

Ο μην κλαις, μωρό μου, θέλω μόνο ό τι θέλεις

Υ ντύσου

Ο μην κλαις, αγάπη μου. το ίδιο θέλουμε, μια οικογένεια, την οικογένειά μας

Υ ντύσου γαμώ την παναγία μου, πρέφα δεν έχεις πάρει τόση ώρα. ποιο βασανιστήριο μας αρμόζει; δεν το πιστεύω. ρομφαία — ατσάλινο δρεπάνι του θανάτου και της οίμωγής. κτήνειν ως νόσον πόλεως. το βλέπω να 'ρχεται, γαμώ το πανούμπαν γαμώ. είμαστε — δεν χωρά σε λόγια. βδελύγματα μιάσματα οιχάματα τελευταίος κύκλος της κολάσεως. αδέλφια, το δια-

νοείσαι; ντύσου μωρή ξεφτυλισμένη, μην μ' ακουμπάς, ντύσου. ποιο λαϊκό δικαστήριο θα μας αφήσει αλιντσαριστούς; σε δένδρα ανάποδα θα κρεμιόμαστε, δεν μας χωρά η γη — αυτές οι γαμημένες φωτογραφίες — ντύσου, γαμώ το σπίτι μου, βρωμότσουλο, ντύσου — και τα γαμωσκουλαρίκια, θε μου, θα μας διαμελίσουν θα μας κάφουν ζωντανούς ρε, θ' αποτεφρώνουν ένα ένα τα μέλη μας και θα μας τα ρίχνουν στο γάλα της μάνας μας — θα ξεκολλήσουν τη μήτρα σου μωρή και θα την βυζαξείς μέχρι να γεννήσεις μες το στόμα σου, καταλαβαίνεις; μην τοιλιμπουρδίζεις. είμαστε — σιχαίνομαι βδελύττομαι, όλοι οι άλλοι δεν θανατώνονται επειδή τους αξίζει κάτι καλύτερο, εμείς επειδή κάτι χειρότερο — ή καλύτερο, εξαρτάται αν είσαι αισιόδοξη ή απαισιόδοξη, ε, μωρό μου, αγάπη μου; θα πούμε και ευχαριστώ αν απλά μας λιθοβολήσουν, σιχάματα

Ο εσύ, αγάπη μου; εσύ, ο ηθικότερος, ο αγαθότερος. το αγνότερο πλάσμα του θεού. αν υπάρχει ένας άγγελος επί γης, εσύ, ζωή μου. τι έκανες που ήταν αξιόποινο εσύ, υποστασιοποιημένη ηθική, αγάπη μου; δεν υπάρχει, ψυχή μου, πιο ηθικός άνθρωπος από σένα. έχεις αρχές, δεν έχεις βλάψει ποτέ κανέναν

Υ οι φωτογραφίες — αισθάνθηκα άβολα άσχημα παράξενα ακατάσχετα αβέβαια δύσκολα σισύφεια καφκικά γαμημένα άσχημα άρρυθμα ο κόσμος όλος λάθεψε έγειρε εσπασε εσφαλλε αδίκησε — δεν ήξερα γιατί — γιατί; — εμείς μαζί εμείς εμείς μαζί μαζί εμείς παιδιά μαζί εμείς που τις βρήκες; που τις βρήκες αυτές τις φωτογραφίες; σε ρώτησα κάτι. που — ;

Ο ψυχή μου, ήσουν ο πιο όμορφος άνθρωπος, ένας κύριος — θυμάσαι; — τι ομορφιά, τι στιλ. το ποιος είσαι, η ακεραιότητά σου, τα υπέροχα μάτια σου, το δέρμα σου, τα χέρια, ο λαιμός σου και το πως στραβώνεις γέρνεις το κεφάλι σου, μου φαίνεται τόσο ρομαντικό και τόσο αστείο

Υ σκάσε. δεν καταλαβαίνεις; γιατί να μου δείξεις, άσε με στο γαμημένο ψέμα μου, τι σε πείραξα; παιδιά γυμνασιόπαιδα πιο μικροί παιδιά σχολιαρόπαιδα

Ο ναι, δεν είναι υπέροχο

Υ και μετά η γαμημένη λεπτομέρεια βλέπεις

Ο ποιο

Υ τι φοράς

Ο το παλιό φορεματάκι λερωμένο θυμάσαι

Υ όχι δεν θυμάμαι δεν θυμάμαι τίποτα, δεν θυμάμαι τίποτα — αν θυμόμουν, δεν χρειάζεται να θυμηθώ, τα θυμάμαι τα ξανα-

- βλέπω — τι φοράς στ' αυτιά
- Ο σκουλαρίκια
- Υ όχι γενικά και αόριστα. ποια σκουλαρίκια
- Ο ποια
- Υ τα ίδια γαμημένα σκουλαρίκια με τον ίδιο πούστη μικρό πρίγκιπα που φοράς τώρα. εγώ σ' τα είχα πάρει αυτά. εγώ σ' τα είχα πάρει αυτά σε μια άλλη ζωή — παιδιά, εσύ κορίτσι αθώο ασπίλωτο αθώο καθαρό αστιγματίστο και τα ξαναφοράς τώρα μωρή καριόλα που έρχεσαι να γαμηθούμε — γιατί νομίζεις δεν γαμιόμαστε μωρή; κοιτώ το σκατοπανέμορφο πρόσωπό σου και βλέπω το αθώο μικρό σου προσωπάκι, το παιδί που κάποτε αγαπούσα. τι θες; θες να πάρω το αθώο προσωπάκι σου και τα ροζ πάντα σκασμένα χειλάκια σου και να σου πω τοιμούκωσε με; δεν μπορώ. τι θες να κάνω; να κοιτώ τα πανέμορφα αθώα μεγάλα παιδικά σου μάτια και να σε καρφώνω με το μπούτσο μου; αυτό θες
- Ο τον πούτσο
- Υ αυτόν θες
- Ο θέλω να μην κλαις
- Υ συγγνώμη, δεν ξέρω τι πρόβλημα έχω, συγγνώμη
- Ο μην ζητάς συγγνώμη, ψυχή μου. μόνο αλήθεια υπάρχει εδώ, ετυμολογική, ο τι ποτέ δεν θα ξεχάσεις και δεν θα ξεχάσω. σ' αγαπώ και μ' αγαπάς ανυπόθετα, αναίτια, ανεπεξέργαστα. το πρώτο πρωινό μας άγγιγμα, η καλημέρα μας, οι σκέψεις μου είναι οι λέξεις σου, τα γλωσσοπαίγνια μας, τα γιατί που γίνονται αιατί. μόνο εμείς υπάρχουμε στο αχανές σύμπαν. αντιλαμβάνονται προσλαμβάνουμε συνειδητοί αυτοσυνειδητοί. άλλο ασυνειδοί και άλλο ασυνειδητοί. κανείς δεν αγαπά για τα χιλιοειπωμένα και τα χιλιοϊδωμένα. οι άνθρωποι ερωτεύονται και αγαπούν για τα άπαξ ειρημένα. οι φορές που ξυπνήσαμε για να πάμε να δούμε την αυγή αξημέρωτα, οι φορές που αναβάλαμε να κάνουμε έρωτα, η ίδια σκέψη που αρθρώσαμε μαζί, οι διαδηλώσεις κόντρα στους ναζί, τα βλέμματα στις αποβάθρες του μετρό που δεν μπορούσα να σ' αποχωριστώ, το τηλέφωνο που δεν μπορούσα να κλείσω, τα χέρια που όλο θέλω ν' αγγίξω, η σοκοφρέτα που σου 'φερα όταν είχες σαράντα πυρετό μου την ταισες και την έφαγα όλη εγώ, το βράδυ που με συνοδεύσες σπίτι και περπάτησες τρεις ώρες ως το δικό σου, τα ξημερώματα που μιλούσαμε στο τηλέφωνο και μας πήρε και τους δύο ο ύπνος ταυτόχρονα ξυπνήσα το πρωί και άκουγα ακόμη την ανάσα σου μες απ' τ' ακουστικό
- Υ αδέρφια εεεε αδέρφια καταλαβαίνεις; θες να το ξεχάσουμε; γίνεται. θέλεις; αδέρφια. αδελφός αδελφής αδελφή αδελφού ομοούσιοι τω πατρί αδέρφια καταλαβαίνεις; θα έχουμε βγει

απ' το ίδιο μουνί μωρή τι σ' αγαπώ και μαλακίες θα έχουμε
βγει απ' το ίδιο μουνί, θα μπω στο δικό σου; αδελφή μου
C τι σημασία έχει; αγαπιόμαστε, αυτό δεν αλλάζει. έχουμε ό τι
πιο όμορφο μπορούν να έχουν δύο άνθρωποι, θα τύχει να γεν-
νηθούμε έτσι θα λάχει δεν σημαίνει τίποτα, δεν οφείλει να
μας στερήσει τίποτα. δεν είναι αυτή μια επική ομηρική ανα-
γνωριση για ξύλινα κρεβάτια και φιλντισένια πομολα, δεν
είναι όσο σημαντικό το βλέπεις, μωρό μου, χαλάρωσε, σε
νιώθω. ένα συμβεβηκός είναι. δεν είναι ζήτημα ζωής και θά-
νατου. μέχρι την επιβολή του γαμημένου του χριστιανισμού
δεν ήταν κάτι ξένο, ο ίδιος ο πάπας έδινε επιστολές χαρτιά
που πάντρευαν ευγενείς με συγγενείς, άρα ποιο το μεμπτό;
άλλη μια δαιμονοποίηση της κοινωνίας μας είναι, αγάπη μου,
έλα, αγάπη μου, σώμα μου

(αρχίζει να τον γδύνει, σταματά, τον αγκαλιάζει)

C μην κλαις

Y δεν κλαίω

C θες να σου αφηγηθώ το ορφικό παραμύθι που σου 'λεγα σαν
ήσουν μικρός με τον διόνυσο ζαγρέα που οι τιτάνες τον δια-
μέλισαν και τον έφαγαν, αφήνοντας μόνο την καρδιά του
την οποία η παλλάδα αθηνά μετέφερε παλλόμενη στον δία, ο
οποίος τους τιμώρησε κονιορτοποιώντας τους και απ' την
σκόνη τους έφτιαξε τους ανθρώπους, οι οποίοι είναι αμάλαγα-
μα τιτανικό τε και θεϊκό

Y ναι

C ε, στο διηγήθηκα, αυτό ήταν όλο

Y τι θέλεις απο μένα

C μια οικογένεια

(σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ Θ ΔΡΥΟΚΟΛΑΠΤΗΣ

φως)

ΜΑΡΙ (προσπαθώντας να βγάλει το ξίφος από τη βελανιδιά) λού-
ντριχ, αδελφέ, το ξίφος σου σου 'φερα το ξίφος σου μην σε
δουν γυμνό ηθοποιό χωρίς το ύφος σου. που εισαι; τι ώρα εί-
ναι; χιμαιρέυ, ο πατέρας σου φευ είναι νεκρός, ζαγρέυ αδελ-
φεύ, κομματιασμένη γυρνώ και μέλη σκορπώ, μ' αιμα ραντί-
ζω τον αιθέρα. έλα να παίξουμε. κοκκινα σύννεφα σταζουνε
σκόνη θυσία συναισθησία κιναισθησία θυσία. αδελφεύ θωμά,
πρόσεχε μην τρυπηθείς, πρέπει πρωτα ν' αγαπηθείς, να προ-
λάβεις να προβληθείς, πρέπει να 'ναι με τη θέλησή σου,

άκουσαν — μ' ακούς — την έλευσή σου, τα σύννεφα καυτό
μαλλί της γριάς κολλάνε πάνω μου — σφάγιο — μου ξεκολ-
λάνε τη σάρκα — άγιο — λούντβιχ, αρπάζω φωτιά, αίμα
πνίγει πτηνά σε κλουβιά. προσευχήσου, διαμελίσου. δος τα
χέρια σου, πόδια σου, σπλήνα σου, μήτρα σου. δος τον νου,
δος καρδιά, δος πλεμόνια σαν φυλαχτά θα τα φυλά, θα τα
φιλώ, σπάσε οστό, θρέψε αετό, κράτα συκώτι μόνο κειμήλιο,
γεύμα γαμήλιο, πρόσφορο θεία την κοινωνία χύσε. που εισαι;
που που που ειειεισαιαι; μασα δεν είναι δω τώρα

(η **ΙΕΡΗ ΕΞΕΤΑΣΤΡΙΑ** μπαίνει αργά χωρίς να γίνει αντιληπτή)

ΙΕ γνωρίζεις την αλήθεια

(η μαρί συνεχίζει να τραβά το ξίφος για να το βγάλει)

ΙΕ οφείλεις να απαντήσεις αληθώς στην ακολουθη ερώτηση:
γνωρίζεις την αλήθεια

(η σιωπά η μαρί κι ουρεί)

ΙΕ σωστά. επόμενη ερώτηση: τι είναι ο υδράργυρος

Μ μεταλλικός ποταμός

ΙΕ σωστά. τελευταία ερώτηση: πως γράφεται η λέξη υποπόταμος

(η μαρί σε οριζόντια στάση, πατώντας και με τα δυο πόδια πάνω
στη βελανιδιά, τραβά το ξίφος με όλην της τη δύναμη. το ξίφος
βγαίνει και η μαρί πέφτει πάνω στα ουρα της κρατώντας το
σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 10

ΕΛΕΝΗ ΚΑΙ ΣΕΙΛΗΝΟΣ

φως)

ΠΕΤΡΟΣ συνέχισε, πλύνε με κρυώνω πλύνε με

(ο πέτρος στέκεται πάνω στα ουρα της μαρί. η **ΜΑΡΘΑ** τον κάνει
μπάνιο, για ώρα, σιωπηρά. νερό πλημμυρίζει τον χώρο)

Π τι ώρα θα 'ρθουν; απάντησέ μου, σε ρώτησα κάτι. τι ώρα τους
περιμένουμε; κατά τι ώρα περιπου; μην με κοιτάς έτσι, να
ξέρω προλαβαίνεις να με ξυρίσεις; δεν γίνεται να 'μαι και
σήμερα σαν ανέστιος. σου μιλώ μάρθα τι ώρα θα έρθουν τα
παιδιά επτά οκτώ εννέα; δέκα φτου και βγαίνω μάρθα θα έρ-
θουν μαζί; θα πάει να την φέρει εκείνος; του έχεις δώσει για
εισιτήρια; έχουν κλείσει τις πόρτες θύρες εισόδους ή εξόδους
— ανάλογα αν είσαι αισιόδοξος ή απαισιόδοξος — παντού
πρέπει τουλάχιστον ένας απ' τους δυο τους να 'χει εισιτήριο,
μην έρθουν με τα πόδια. δεν πρόκειται πλέον για ένα απλό
κοριτσάκι πλέον είναι — για 'κείνον δεν είχα φοβηθεί τόσο,
ήξερα πως μπορούσε, το ξέραμε αυτό μάρθα δεν το ξέραμε;

κρυώνω. μάρθα αγάπη μου; θα με ξυρίσεις; να το κάνουμε σωστά πάντως ή παντού ή πουθενά, γιατί με κοιτάς έτσι; αυτό που λέω είναι απλό μια γραμμική απλοϊκή ερώτηση: τι ώρα θα έρθουν τα παιδιά αυτό ρωτώ. ξέρεις στις ερωτήσεις, ως αιτήμα γνώσης, οι άνθρωποι είθισται να απαντούν να μεταβιβάζουν την πληροφορία που τους ζητήθηκε και να πραγματώνουν έτσι την ανθρωπινή επικοινωνία. έπρεπε να πάω να την πάρω; θα είναι χαρούμενη μπορεί να γυρίσει και μόνη της μπορεί. εξάλλου την είδες με τα μάτια σου — εμ τι με τ' αυτιά σου θα είδες; αφελές. «άκου να δεις» — πόσο αφελής έκφραση. γιατί με κοιτάς; δεν θες να με ξυρίσεις το καταλαβαίνω, μην με κοιτάς έτσι θα ντυθώ μην με κοιτάς σε παρακαλώ μάρθα. που είναι τα ρούχα μου ξέρεις; μάρθα μην με κοιτάς παρακαλώ πολύ μην με κοιτάς. αυτό έχει τρυπήσει να το ράψεις, μ' ακούς; μ' ακούς; δεν μ' ακούς μάρθα που 'ν' οι κάλτσες; χωράει δάχτυλο εδώ μέσα μην με κοιτάς σε παρακαλώ ντύσου θα 'ρθουν τα παιδιά. πως πάει το φαί; κατάλαβα. αυτό το παντελόνι στένεψε να το πλένεις σε πιο χαμηλή θερμοκρασία ή πιο ψηλή; ή μήπως φιλή; τέλος πάντων ξέρεις εσύ προσπάθησε να μην πιει άλλο. θα πρέπει ναδυνατίσω μετά και έπρεπε να έχω πάει να την πάρω. κυκλοφορούν στην πόλη φασίστες και κείνη όλο πάει και βοηθά προξονια σε φιλοκλοπές να βρουν τη δόση τους αλλά τώρα όλα άλλαξαν είσαι περήφανη για κείνη δεν είσαι; μάρθα πρέπει να 'σαι περήφανη για την κόρη σου για την κόρη μας μου σου του μας — πάντα απεχθανόμουν την ιδιοκτησία κι όμως είναι ανέφικτο να μην κτας το παιδί σου εσύ το 'φτιαξες — και γω δηλαδή — φυσικά αυτό δεν σημαίνει κάτι. σ' ένα σπίτι ηθοποιών εκείνος κλαίει πάνω απ' το χυμένο χαρτομάντιλο και κείνη πάνω απ' τη ματωμένη σερβιέτα· υποκριτική είναι να βλέπεις στα γεννητικά σου όργανα μέσα παραγωγής παιδιών και τσουπ έρχεται το προλεταριάτο και τ' αδράττει εξ ου και ο όρος εργάτρια του σεξ. δεν νομίζεις η κόρη μας πόσο περήφανους μας έχει κάνει και τότε και πάντα και σήμερα πάντα στο πλευρό των μειονοτήτων πάντα πολιτικλι κορέκτ και σήμερα πόσο περήφανους μας έχει κάνει ειδικά εκεί στην τελευταία απάντηση εκεί που κρίνονταν όλα. πόσα παιδιά έχει θυσιάσει το σύστημα το δαιμονοποιημένο απρόσωπο σύστημα προσωπείο κάλυπτρο κάτοπτρο της δικής μας συλλογικής αποτυχίας, αθροιστικής μάλλον γιατί σύνολο δεν — μ' ακούς μάρθα; μην με — κοίτα με όπως θες. σε μια απάντηση κρίνονται όλα φοβερό και μεις ήμαστε απ' τους τυχερούς, δύο στα δύο. εκεί στην τελευταία στιγμή που θα κρίνει αν θα ζήσεις ή αν θα πεθάνεις γεμάτα άγχος τόσα παιδιά απαντούν εσφαλμένα και το σύστημα αυτόματα σαν να μην έχουν κάρ-

τα εισιτήριο μετρό τα εξορίσει τα πετά στην κόλαση βούρκο
τα στέλνει να κάνουν κάτι πρακτικό γκουλάγκ εργάτες και
εργάτριες και όχι του σεξ — αυτό έχει τουλάχιστον κάποια
ηδονή δεν νομίζεις; — ούτε εργάτες του σεξ για να 'μαστε
πολίτικλι κορέκτ — αλλά όχι τα παιδιά μας γλίτωσαν με
χαρακτηριστική άνεση και ευκολία όση λίγα επέδειξαν τον
καιάδα την άβυσσο — βυσσινάδα έχεις καιρό να φτιάξεις ε
μάρθα και κερασώ; μάρθα μ' ακούς μάρθα; μην με κοιτάς
έτσι βυσσινάδα λέω μ' ακούς; μαργαριτα ε μαργαριτα θυμά-
σαι κείνο το παλιό ανέκδοτο; και την ερώτηση της — πως
μου 'ρθε αυτό; — ακούς μ' ακούς μάρθα; με τι μπρίο περη-
φάνια αδολεσχία — ωραία λέξη αυτή — αυταπάρηση ξεστό-
μισε έφτυσε στα μούτρα τους ε η μαρί ε η μαρί μας αυτήν
την τελευταία καθοριστική καθαριστική καθαρτική απάντηση
ε θυμάσαι; αχ το είπε πώς το είπε αχ την ρώτησε κάτι αυτός
και κείνη απάντησε δεν θυμάμαι τι απάντησε σημασία έχει
ότι ήταν σωστό και γι' αυτό θα γυρίσει σίτι ε μάρθα θα γυ-
ρίσει σίτι γιατί ήταν το σωστό και εύηχο και συμμετρικό
και ωραίο το σωστό είναι πάντα και ωραίο και θα γυρίσει
νωρίς τώρα όπου να 'ναι επειδή είπε το σωστό αυτό έχει ση-
μασία ε μάρθα ότι είπε το σωστό και γι' αυτό θα ζήσει επει-
δή είπε το σωστό

ΜΑΡΘΑ δεν θα γυρίσει, πέτρο. απάντησε λάθος

Π ο μεγάλος

Μ δεν ξέρω

Π τι ώρα έφυγε

Μ δεν ξέρω

Π τι ώρα θα 'ρθει

Μ δεν ξέρω

Π τι σκατά ξέρεις; πότε τον είδες τελευταία φορά

Μ δεν ξέρω δεν θυμάμαι

Π που ήσαστε; τι σου είπε όταν τον είδες

Μ εδώ ήμασταν σίτι. κάτι ψέλλιζε κι έφτυνε και φώναζε και
οίμωζε έκλαιγε θύμωνε. έλεγε για στοργή για οργή για πα-
νικό για οργή πανός και πανουργία και οργίζομαι και ορ-
γάω, οργωνε φώναζε φωνασκούσε για φασίστες φασισταριά
νεοναζισταριά, για παπάδες θρησκείες εθνικιστές παπαδαριά
τραγοπαπαδαριά, για γένη και φυλές και ανώτερους και κα-
τώτερους. τόση σιχασιά είχε στο βλέμμα του τόση σιχασιά
απέχθεια αποστροφή, πέτρο στ' ορκίζομαι δεν έχω ξαναδεί.
και μιλούσε ούρλιαζε πως βρομούσε το κάθε τι, ακαδημαϊκοί
που διδάσκουν μακιαβέλι, οικονομολόγοι που διδάσκουν για
το κέρδος εις βάρος ανθρώπων, νομικοί που δεν πιστεύουν
στην ηθική, συμβιβασμένοι νοικοκυραίοι στα σίτια τους
κρυμμένοι θαμμένοι γι' αντιγόνες έλεγε και ισμήνες και

ομήνη απολίτιστων ανθρώπων, για μάζες απαίδευτες για ρες
πούμπλικα και δημοκρατίες, για ουτοπικές αναρχίες, για ιδε-
αλισμό ελιτισμό — δεν κατάλαβα κι ακριβώς για να σ' τα
πω — για σημαίες που είναι πανιά, για ιδεολογικές ομπρέλες
κόμματα σκώματα παρατάξεις σχήματα θρησκευτικές ενώσεις
στρατιωτικά αγήματα απέλπιδες ευέλπιδες για θρησκείες ιδέες
νηστείες ληστείες κανόνες επιβολή εξουσία απεχθή πραξικο-
πήματα — ξερνούσε όσο τα 'λεγε και συνέχιζε κι έβγαζε
λίγο λίγο τα σωθικά του όταν έφτυνε όργανα ολόκληρα χα-
λούσε λίγο η άρθρωσή του αλλά όταν έφτυνε αίμα μιλούσε
αδιάκοπα και σχηματίζονταν απ' τις ανάσες του μπουρμπου-
λήθρες που έσκαγαν εσύ κοιμόσουν δεν ήθελα να σε ξυπνήσω
λέω θα του περάσει — φώναζε όλο με περισσότερη λύσσα
για βούληση για δύναμη για εξουσία για πολέμους για φό-
νους γι' αδικία για κακία για τον κόσμο τον απορρυθμισμένο
— δεν ήθελα να σε ξυπνήσω — και ύστερα καθάρισα τα πά-
ντα τους τοίχους τα έπιπλα, μάζεψα και τα όργανα που 'χε
ξεράσει και όσα ήταν σε καλή κατάσταση — δεν σε ρώτησα
αν τα 'θελες, συγγνώμη δεν το σκέφτηκα εκείνη την ώρα,
και κείνος είχε ξεμείνει κενό σαρκίο — όσα βλέπόντουσαν
τα σκούπισα και τα 'βαλα σε μια σακούλα του σούπερ μάρ-
κετ πλαστική, την πλήρωσα δηλαδή και από πάνω αισθάνθη-
κα και λίγο άσχημα, παρ' όλο που ήταν βιοδιασπώμενη, και
την κρέμασα στον κάδο — μην πάνε τόσα όργανα χαμένα,
μπορεί κάποιος να τα 'χει ανάγκη

Π και κείνος

Μ δεν είμαι σίγουρη να σου πω την αλήθεια. έφυγε; έγραφε
έφυγε μ' ένα σακουαβγιαζ στον ωμο, δεν ξέρω η έγραφε ή
έφυγε

Π άρα

Μ ίσως ν' αργήσει

Π πεινώ. ας φάμε μόλις έρθει η μαρί

Μ δεν θα 'ρθει

Π ας τον περιμένουμε τότε

Μ ούτε κείνος θα 'ρθει

Π άρα

Μ νομίζω, μετά από τόσα χρόνια, ήρθε η ώρα να δειπνήσουμε
πάλι μόνοι μας. ρομαντικά όπως παλιά, θυμάσαι

Π θα περιμένουμε τα παιδιά όσο χρειαστεί. και λίγο παραπάνω.
όταν προσμένεις κάτι πολύ, δεν μπορείς να κάνεις εξάλλου
ποτέ και κάτι άλλο, ο χρόνος είναι άλμα ανάμεσα σε δύο
στιγμές, απειροστά μικρά διαστήματα και πάντα προσμένουμε
το επόμενο. αυτό θα γίνει και τώρα. βγάλε την περιφρόνηση
απ' το βλέμμα σου. αν σκέφτεσαι έτοι τα παιδιά δεν θα

ῥθουν ποτέ. πρέπει να τα περιμένουμε πολύ. αν αφιερωθούμε στην προσμονή, αν δεν φάμε ώσπου να ῥθουν, θα ῥθουν. θα ῥθουν για να φάμε. πως θα ταΐσουμε το σώμα μας, αν δεν έχουν φάει τα παιδιά μας; το διανοείσαι; πάψε να περιφρονείς και πίστεψε. πίστεψε. ακούς; μ' ακούς; κλειδιά. ἦρθαν. δεν αργήσατε καθόλου, σας περιμέναμε ν' αργήσετε πολύ. ευχαριστώ που ἦρθατε. εσύ να τα βλέπεις αυτά που περιφρονούσες. τίποτα, μην αγχώνεστε, η μαμά κι εγώ συζητούσαμε κάτι. περάστε, ποτε πρόλαβες να στρώσεις τραπέζι, μπράβο αγάπη μου, είδες; βλέπεις; σ' το 'πα. βοήθησε με, δεσ, ναι, βγαλ' το παλτό σου και συ το όπως το λένε αυτό, ναι, καθίστε. έχει φωμί, υγιέ μου, ναι. κόψε με το χέρι, δεν πειράζει. μαρί, πες μας, αγχώθηκες πολύ εκεί; μην ντρέπεσαι. πες μας. μίλα, μίλα, μίλα. συγγνώμη, δεν ἤθελα να σου φωνάξω. ευχαριστώ για το φωμί. μαρθα, πάρε το φωμί που σου προσφέρει το παιδί. παρ' το

Μ πέτρο

Π παρ' το, είπα. κάτι μου ἔλεγε η μαμά ότι φώναζες πριν, γιατί αγόρι μου, η φωνή σου, γιατί σκας και άχθεσαι, πες μου. ναι, εγώ θέλω, μαρθα

Μ πέτρο

Π μαρθα, ρωτάει το παιδί, να σου βάλει κρασί; απάντα του, τι με κοιτάς

Μ πέτρο, σύνελθε

Π βάλ' της, θα το πει. ευχαριστούμε, υγιέ μου, ευχαριστούμε πολύ και για όλα

Μ πέτρο, μ' ακούς

Π μπορώ να σε πάρω μια αγκαλιά; υγιέ μου. σ' ευχαριστούμε για όλα. ευχαριστώ που δεν ἔφυγες. ευχαριστώ που μπορώ ακόμη να σε λέω υγιό μου. δεν ξέρω, θα διαλυόμασταν. και η μάνα σου σ' ευγνωμονεί, απλά είναι κλειστός άνθρωπος, μην την παρεξηγείς. υγιέ μου, σ' αγαπάω. και είμαι πολύ περήφανος για σένα. θέλω να το ξέρεις αυτό. εσύ είσαι ο λόγος που είμαι είμαστε ευτυχισμένοι, δεμένοι. χάρη σε σένα είμαστε όλοι μαζί, μας έχεις κάνει τόσο περήφανους

Μ πέτρο

Π χάρη σε σένα είμαστε

Μ είμαστε μόνοι

(σιωπή

οιμωγή

σιωπή)

Μ θα φτιάξουμε την οικογένειά μας ξανά απ' την αρχή. θα σου κάνω ξανά τα ίδια παιδιά, θα γίνουν όλα απ' την αρχή. σ' το υπόσχομαι. μ' ακούς

Π θυμάσαι εκείνη την ιστορία

Μ όχι

Π τη θυμήθηκα τώρα. μ' εκείνο το παιδί, νεαρός άντρας δηλαδή, που μια μέρα απλά ἔπαψε να υπάρχει. τίποτα δεν μπορεί

να μην υπάρξει, απλά να βρεθεί στην ανυπαρξία, αν εγώ τώρα αυτοπυροπολούμουν οι στάχτες μου θα συνέχιζαν να υπάρχουν και η θερμική ενέργεια θα περιδιέβαινε το σύμπαν, τίποτα δεν μπορεί να πάψει να υπάρχει, αλλά αυτό, αυτό το παιδί έπαψε, απλά έπαψε να υπάρχει. εκείνος έπαψε να υπάρχει. σαν να επέστρεψε στην προνεωτερικότητα, σαν κάποιος αρχαιοελληνικός μύθος, μόνο πραγματικός, κατέλυσε τον εαυτό του, μιλώ για μια πλήρη κατάδυση του υποκειμένου, σαν να χάθηκε μες τον κόσμο, απόλυτο μηδέν, σαν να ενώθηκε με όλους, απώλεσε πλήρως τη συνειδησή του και μαζί συμπάρεσσε στην απουσία την αντίληψη όλων των άλλων γι' αυτόν. έκτοτε ο κόσμος μοιάζει απορρυθμισμένος. σαν να παρβιάστηκαν οι νόμοι της φυσικής, η αρχή διατήρησης της ύλης. εντυπωσιακό, δεν βρίσκεις

Μ ναι, πέτρο, ναι
(σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 11

ΚΟΙΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ: ΒΛΕΠΕΙΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ

φως,
αδράττω την ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ)

μην με αγγίζεις με βεβηλώνεις σε μένα προσευχόσουν μην με ατιμώνεις. πως τολμάς να με ακουμπάς ενώπιόν σου; βιάζεσαι ύστερος αίας πρότερο απόλλωνα. μην βλέπεις τον άνθρωπό σου

ΕΓΩ βλέπω τον άνθρωπο εμπρός μου

Κ δες τι σου κάνεις. δες πώς κλαις. απιστούν οι άνθρωποι. απατάς τον εαυτό μου που ερωτεύτηκες με μια σάρκα ψυχρή. απιστούν δίχως ν' αγγίξουν ξένο σώμα αγγίζοντας ξένες ψυχές ή αγγίζοντας δίχως να το θέλουν. με απατάς γιατί με αγγίζεις δίχως πια να με αγαπάς. με απατάς με τον ρολό μου και τιμωρείς τον δικό σου με το να υποκρίνεσαι και να μην μετουσιώνεσαι. με απατάς με μένα γαμώντας με κι όχι αγαμώντας με. θυμάσαι; «τι; εσύ». θυμάσαι; θυμάσαι. μην κλαις. θα δούμε μαζί την πιο παιδική ταινία, θα ταυτιστούμε ηλιθιωδώς και θα καθαρθούμε συνακολούθως, μην κλαις. έλα, κάνε μου έρωτα ως που να φύγει το κοινό να μείνουμε μόνοι και να πεισθούμε πως είναι αληθινό κι όχι άλλο ένα τρικ εντός του δραματουργικού χώρου εκτός του σκηνηκού. συγγνώμη. δεν θέλω να κλαις, έλα δω, αγγιξέ με, αγγιξέ με

(σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 12

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΤΕΛΕΤΕΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΟΥ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΥ

ὁ ΧΟΡΟΣ κάθετα σιωπηρὸς καὶ συμπεριφέρεται ἐμφανῶς ἄβολα: ἕνας προσπαθεῖ νὰ μιμηθεῖ κάποιον ποὺ σταυρώνει τὰ χέρια του ἀνάποδα ἀπ' ὅ τι αὐτός, ἄλλος προσπαθεῖ νὰ μιμηθεῖ κάποιον ποὺ διπλοσταυρώνει τὰ πόδια του (δεξὶ γόνατο ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ καὶ δεξὶ πέλμα πίσω καὶ δεξιὰ ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ γάμπα), ἕνας τρίτος ἀποζητᾷ ὑπερβολικὰ διαρκῆ βλεμματικὴ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ὑπολοίπους, ἕνας τέταρτος παρατηρεῖ τὸ σῶμα του. μπαίνουν ὁ ΝΟΜΙΚΟΣ καὶ ὁ ΗΘΙΚΟΣ. ὁ χορὸς σηκώνεται, ὁ νομικὸς νεύει, ὁ χορὸς κάθετα. οἱ ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ μὲ βάζουν μέσα φῶς)

ΗΘΙΚΟΣ ἀξιότιμο ἀκροατήριο, ἀξιοσέβαστοι συνάδελφοι, κτλ, κλπ,
για σας

ΕΓΩ για μας

ΝΟΜΙΚΟΣ γνωρίζετε τὸ κατηγορητήριο, ὡστόσο θὰ τὸ ἀναγνώσω. ἀνερμάτιστη καὶ ἀσυλλόγιστη χρήσις τοῦ γνωρίζειν, ἀκόμη καὶ κατόπιν σχετικῆς παραινέσεως· οὐτοπικότης, ἀτοπικότης καὶ δυστοπικότης· ἀνυπακοή, ἀσέβεια, μὴ συμμόρφωσις πρὸς τὸν νόμον, ἀπαξία πρὸς τοὺς θεσμούς. ἰσχυρισθήκατε, παραθέτω: «δεν υπεγράφα κανένα συμβόλαιο, ποσο μάλλον το κοινωνικό — θα το θυμόμουν»· διάσπασις κοινωνικῆς συνοχῆς, διάρρηξις κοινωνικοῦ συνόλου. ἀποδέχεσθε τὰς κατηγορίας

ΕΓΩ καὶ με χαρὰ συμπληρώνω τις παραλείψεις σας: διαφθορά των νέων, εισαγωγή καινων δαιμονίων

(ὁ χορὸς ἀποδοκιμάζει
σκοτάδι

φῶς

ὁ χορὸς νυστάζει)

N ἐδηλώσατε, παραθέτω: «γνωρίζω πως αὐτό εἶναι ἕνα δέντρο».

ὁμολογεῖτε πῶς προβήκατε εἰς αὐτὴν τὴν δήλωσιν

ΕΓΩ εἶμαι, εἶμαι ἐδῶ, εἶμαι ἐδῶ τώρα, σας βλέπω, σας ακούω, μπορῶ νὰ σας μυρίσω, νὰ σας γευθῶ, νὰ σας ἀγγίξω. ὑπάρχετε. ἀρα δεν υπάρχω μόνο ἐγώ. ἀμφισβητῶ κάθε τι. γνωρίζω ἕνα πράγμα. πως εἶμαι. καὶ πως δεν μπορείτε νὰ εἴστε ἐγώ. μπορείτε νὰ μου μοιάζετε πολὺ. ἀλλά δεν μπορείτε νὰ εἴστε ἐγώ. μπορείτε ἐπισης νὰ ἐρθετε πολὺ κοντὰ σε μένα ταυτόχρονα με μένα. ἀλλά δεν μπορεί οὔτε ἕνας ἀπὸ σας νὰ εἶναι ἐδῶ τώρα. γιατί ἐδῶ τώρα εἶμαι ἐγώ, ὄχι εσεῖς. ἐγώ δεν εἶμαι εσεῖς. δεν μπορῶ νὰ εἶμαι εσεῖς. δεν γνωρίζω πῶς εἶναι ἡ ὑπαρξὴ στην δικὴ σας ἀντίληψη. δεν ξέρω ἀν ἔχετε ἀντί-

ληψη. μπορεί να μην έχετε συνείδηση. μπορεί και να μην είστε. δεν έχω λόγους να πιστεύω πως δεν είστε, αλλά δεν μπορώ να ξέρω πως είστε. δεν μπορώ να εξαλείψω την πιθανότητα να μην είστε. μπορώ να εξαλείψω αυτήν την πιθανότητα μόνο για μένα. εγώ είμαι, εσείς δεν είστε. ακόμα και αν σας άγγιζα όπως αγγίζω αυτό το δέντρο δεν θα γνώριζα ότι είστε. δεν γνωρίζω δεν πιστεύω δεν υποπτεύομαι αισθάνομαι νωύ. αλλά αφού το μόνο που μπορώ να κάνω ως προς την πραγματικότητα — αν αυτή είναι — είναι να αισθάνομαι, τότε το να αισθάνομαι είναι ό τι πλησιέστερο μπορώ να κάνω στο να γνωρίζω. άρα η πραγματικότητα με αναγκάζει να πω «γνωρίζω». γιατί το γνωρίζω είναι. και δεν μπορεί να είναι απλώς μια πλάνη. άρα γνωρίζω είναι αισθάνομαι. και — αυθαιρετώ μα — αισθάνομαι διά της αφής αυτό το δέντρο. δεν διστάζω να το πω: είμαι εδώ και γνωρίζω πως αυτό είναι ένα δέντρο

N ποιός σᾶς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζεσθε τὰ ἀπαγορευμένα ῥήματα

ΕΓΩ γνωρίζω πως είμαι

(ὁ χορὸς κοιμᾶται σκοτάδι

φῶς)

H ὑπερασπισθεῖτε, σᾶς παρακαλῶ, τὸν ἑαυτό σας

N μακροπρόθεσμα, δὲν νομίζω πὼς αὐτὸς ὁ πατερναλισμὸς θὰ σᾶς ὠφελήσει ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνέλιξή σας εἰς τὸ δικαστικὸν σῶμα

(ὁ χορὸς χειροκροτᾷ)

H μὲ ἀπειλεῖτε; ὁ κατηγορούμενος ἔχει δικαίωμα σὲ μία σοβαρὴ ὑπεράσπιση καὶ μολοντί ἀπεφάνθη νὰ ὑπερασπισθεῖ τὸν ἑαυτό του, δὲν τὸ πράττει. ἄνθρωπέ μου, θέλεις νὰ ἀθωωθείς, πιστεύεις στὴν ἀθωότητά σου; πρόσεχε λίγο τὴν ἐμφάνισή σου, ἄρθρωσε μιὰν ἀξιοπρεπῆ ὑπεράσπιση, σεβάσου, ἢ δεῖξε μας πὼς σέβεσαι τοὺς νόμους, τὴν κοινωνία. δῶσε μας μία λαβὴ διὰ νὰ σὲ ἀθώσωμεν. στὸ δικό σου μυαλό, στὸ αἴσθημα δικαίου σου, σύμφωνα μὲ τὴν δική σου ἠθική, σὲ ἐλέγχεις ἄθῶο

N τὸ θετικὸ δίκαιο δὲν θεμελιώνεται εἰς τὸ φυσικὸν αἴσθημα δικαίου τοῦ καθενός

(ὁ χορὸς χειροκροτᾷ)

Η τὸ θετικὸ δίκαιο δὲν θεμελιώνεται τελεία. ἔχετε νὰ προσθέσετε κάτι στὴν υπεράσπισή σας; καλῶς. προχωροῦμε στὴν κρίση τῶν ἐπιόρκων

(ὁ χορὸς ἀμήχανος
σκοτάδι
φῶς)

Ν θεοῦ θέλοντος καὶ ὠροσκόπου ἐπιτρέποντος, οἱ ἐπιόρκοι παρέδωσαν τὴν κρίσιν τοὺς καὶ ἀπετύπωσαν ἐντόνως τὴν λαϊκὴν ὀργὴν ποὺ οὕτως ἢ ἄλλως εἶχε ἐκφρασθεῖ πολλαχῶς τὶς τελευταῖες ἡμέρες εἰς τοὺς δρόμους τῶν ἀθηνῶν. ἔχετε προκαλέσει τὴν ὀργὴν χιλιάδων διαδηλωτῶν τὶς τελευταῖες ἡμέρες, πολῖτες συγκρούονται εἰς τοὺς δρόμους καὶ καταστρέφουν δημόσια καὶ ἰδιωτικὴ περιουσία, αἰτούμενοι νὰ τιμωρηθεῖτε παραδειγματικῶς. δὲν ἠμπορῶ νὰ εἰπῶ πῶς ἢ ἀπόφασιν τῶν ἐπιόρκων μὲ ἐκπλήσσει

(ὁ χορὸς συμφωνεῖ)

Η φυσικὰ δὲν μποροῦμε νὰ παραγνωρίσουμε πῶς ἡ λαϊκὴ ὀργὴ ἐθελοτυφλεῖ μπροστὰ στὴ λαϊκὴ εὐθύνη, κύριε συνάδελφε, ἀξιότιμο ἀκροατήριε. ἡ ἀνάδειξη τέτοιων περιπτώσεων στὸ δικαστήριό μας μαρτυροῦν μιὰ παθογένεια ὄχι μόνον τοῦ δικαίκοῦ συστήματος, ἀλλὰ τῆς σύγχρονης κοινωνίας ἀσκαρδαμυκτὶ, ἐπιτρέψτε μου νὰ πιστεῦω

(ὁ χορὸς συμφωνεῖ)

Ν ἂν ὑπονοεῖτε πῶς δὲν πρόκειται περὶ μεμονωμένου περιστατικοῦ, σᾶς ἀπαντῶ εὐθέως: ἡ ἱκανοποίησις τοῦ λαϊκοῦ αἰτήματος — ὡς πρὸς τὸ ὅποῖον δὲν τοποθετοῦμαι οὔτε ὑπὲρ οὔτε κατὰ, δὲν πρόκειται διὰ ἰδικὴν μου θέσιν, μὰ διὰ λαϊκὴν ἀξίωσιν — θεωρῶ πῶς θὰ ἀπεθάρρυνε τυχὸν θιασῶτες ἢ μιμητὲς τοῦ ἐν λόγῳ ἀνθρώπου

(ὁ χορὸς ἐπιδοκιμάζει)

Η δὲν λέω πῶς ὑποστηρίζεται ἀπὸ ἄλλους, συνάδελφε, ἀναγνωρίζω τὴν ἀτομικότητα καὶ σέβομαι τὴν ἀμίμητο μοναδικότητα ποὺ διατηρεῖ καθεὶς ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. αὐτὸ ποὺ λέω εἶναι πῶς τὸν ἄνθρωπο ἐνώπιόν μας δὲν τὸν σμίλεψαν οἱ ὅμοιοί του, ἀλλὰ οἱ ἀνόμοιοί του

(ὁ χορὸς ἐπιδοκιμάζει)

Ν καὶ ἔτσι ἀκόμη, ὁ βασανισμὸς θὰ παραδειγματίσει τοὺς πάντες καὶ ὡς πρὸς τὸ ποιοὶ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὡς πρὸς τὸ πῶς πρέπει νὰ συμπεριφέρονται. σχετικῶς μὲ τὴν ἐπιλογὴν τῆς πλατείας, θὰ πρότεινα

Η ἄν διαγιγνώσκουμε

(ὁ χορὸς χειροκροτᾷ)

μιὰ κοινὴ αἰτία, ἢ ὁποῖα ὤθησε τὸν κατηγορούμενο — ἀρ-
νοῦμαι, παρὰ τὴν ἀπόφαση, νὰ σᾶς προσφωνήσω ἔνοχο —
νὰ δράσει κατὰ πῶς ἔδρασε, τότε, τὴν αἰτία ὀφείλουμε νὰ
καταδικάσουμε καὶ νὰ τιμωρήσουμε, ὄχι τὸ αἰτιατό. τί εἶναι
ἄραγε πραγματικότερο, ἀξιότιμο ἀκροατήριον, ἀξιοσέβαστε
συνάδελφε, ἢ αἰτία ἢ τὸ ἀποτέλεσμα, ὁ ἐγκληματίας ἢ τὸ
ἔγκλημα; ὅσους τηλεμάχους καὶ ἄν δικάσουμε καὶ καταδικά-
σουμε, ὁ Ὀδυσσεὺς θὰ συνεχίσει νὰ τεκνοποιεῖ. ἄν, συνεπῶς,
σύνολος ὁ λαὸς ὀδήγησε τὸν κατηγορούμενο στὰ ἐγκλήματά
του, τότε ὁ λαὸς εἶναι πὺν χρήζει σωφρονισμοῦ, ὄχι ὁ ἐπὶ
τῷ παρόντι κατηγορούμενος

(ὁ χορὸς χειροκροτᾷ)

N μὰ οὐδεὶς διαφωνεῖ μαζί σας, συνάδελφε. ποιά, λοιπόν, τιμω-
ρία ἤμπορεῖτε νὰ σκαρφισθῆτε πὺν νὰ εἶναι χειρότερα, δυ-
σχερεστέρα, σωφρονιστικότερα διὰ ἓναν ὁμοιοῦντα καὶ συ-
νεκτικὸν λαὸν ἀπὸ τὸ νὰ ἰδῆ ἓνα θῦμα τοῦ ἰδίου νὰ βασανί-
ζεται ἐπὶ ματαίῳ; πῶς θὰ ἤμποροῦσε νὰ ἀντιληφθῆ ἔμφα-
τικότερα καὶ σφαιρικότερα ὁ λαὸς τὴν εὐθύνην του ἀπὸ τὸ
νὰ βλέπῃ κάποιον νὰ τιμωρῆται ἐξ αἰτίας του; καὶ ἐξ ἄλ-
λου, ὁ ἔνοχος γνωρίζει τὴν ἀθωότητά του, ὀρθῶς; συνεπῶς,
ὡς ἀθῶος, τὸ πνεῦμα του θὰ στέκει ἀκέραιον καὶ ἀνεπηρέ-
αστον κατὰ τὸν βασανισμόν του, ἐνῶ ὁ δύστυχος λαὸς θὰ
μαστιγίζεται ἀπὸ τὶς τύψεις του, θὰ διώκεται ἀπὸ τὶς ἐρινύες,
θὰ ξαγρυπνᾷ. μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τελεσφορεστέρα ποι-
νὴν ἐξ αὐτῆς, κύριε συνάδελφε

(ὁ χορὸς ἐπευφημεῖ)

Η εἰρωνεύεσθε καὶ δὲν θὰ σᾶς ὠφελήσῃ στὴν ἀνέλιξή σας
στὴν δικαστικὴ ἱεραρχία. ξέρετε πῶς τὸ βασανιστήριον θὰ
πλήξῃ μόνον τὸν βασανιζόμενον. καὶ μάλιστα οὔτε αὐτὸν
κάθ' ὀλοκληρία. κρατᾷ λίγο, εἶναι ἐπίπονο, δὲν σωφρονίζει
καὶ ὁ βασανιζόμενος — ὅπως καὶ πλεῖστοι τῶν παρισταμέ-
νων — δὲν ἀναστοχάζεται, δὲν συνειδητοποιεῖ. βασανίζοντάς
τον, δὲν θὰ προσβάλετε παρὰ τὸ ἀπτό, ὑλικό, τὸ δημόσιον,
ἄν θέλετε, σῶμα του

(ὁ χορὸς ἐπευφημεῖ)

N ἄς τὸν ἀθωώσωμεν, τότε. ἄς ἀπαλλάξουμε τὸν κατηγορούμε-
νον ἐκ πάσης κατηγορίας. ἄς παραβλέψωμε τὴν ἐτυμηγορίαν
τοῦ ἀξιοσέβαστου σώματος τῶν ἐπιόρκων. ἀκόμη περισσότε-

ρο, ὡς ἰσχυρισθοῦμε πὼς ὁ ἐν λόγῳ κύριος εἶναι παράγων συνοχῆς, ὡς ξεχάσωμε ὅτι νομίζει πὼς γνωρίζει, ὡς εἴπωμεν πὼς — θεῷ κύριε φυλακεῖ τῷ στόματί μου — ἡ ἰδεολογία του συνάδει μὲ τὴν γραμμὴν τοῦ κόμματός μας, πὼς δὲν εἶναι ἕνας κίνδυνος διὰ τὸ κρᾶτος. παραδεχθεῖτε το. εἰς τί ἄλλο θὰ ἤμπορούσαμε νὰ καταλήξωμε, ἀδιανόητον, πέραν τοῦ νὰ ἀποφανθοῦμε πὼς αὐτὸς ὁ ἀναρχικὸς ἄθεος φεμινιστῆς ἀδογματίστος ἀμφισβητίας εἶναι ἕνα καλὸ μέλος αὐτῆς τῆς κοινωνίας; πὼς τολμᾶς νὰ διασπᾶς τὴν ἐνότητα τοῦ κόσμου; πρῶτος μεταξὺ τῶν πολιτῶν, τίποτε ἄλλο δὲν ζητᾷ ὁ κόσμος, παρὰ μόνον ἐπιείκειαν, μὴν κρίνειν ἵνα μὴν κρίνεσθαι, πολιτικά καὶ κορέκτνες, ὅλοι — ἄμνοί τε καὶ λύκοι — εἴμεθα ἀθῶοι, ὅ τι κὶ ἂν πράξωμεν, ὡς γίνεαι αὐτὸ τὸ λάβαρον τῆς ἐπαναστάσεως, ἡ πλήρης αὐθαιρεσία πρέπει νὰ γίνεαι ἀποδεκτὴ, πρέπει νὰ μείνει ἀτιμώρητη. μόνον ἔτσι εἴμεθα δημοκρατικοί. κάθε ποινὴ γιὰ κάθε ἔγκλημα ὅποτεδήποτε ἐπεβλήθη μόνον ἀπὸ ἀκροδεξιούς χριστιανοταλιμπάν φασίστες, αὐτὸ δὲν πιστεύετε, ἔσεῖς κύριε συνάδελφε καὶ ἔσεῖς κύριε κατηγορούμενε; ἢ, μᾶλλον, κύριε, γιὰ τί καὶ τὸ ὅτι κατηγορεῖσθε ἴσως νὰ εἶναι ὑπερβολικὸν διὰ κάποιους, ποῖος ἤμπορεῖ νὰ κατηγορήσει τὸν οἰονδήποτε; κάθε κρίσις παραβιάζει τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξατομικεύσεως, συνεπῶς ἐγὼ θὰ καταφύγω εἰς τὸ σιωπᾶν, μιᾶς καὶ ὅ τι καὶ ἂν εἰπῶ παραβαίνει τὸν ἀξιακὸν σας κώδικα

(ὁ χορὸς πανηγυρίζει)

Η ὑπερβάλλετε, συνάδελφε. μιὰ ἀθώωση δὲν θὰ ἦταν οὔτε συνετὴ οὔτε δίκαιη ἐπιλογή, ἂν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπικαλοῦμαι τὸν ὅρο δικαιοσύνη. ὀφείλουμε νὰ σεβαστοῦμε τὴν ἐτυμηγορίαν. ἡ ἀθώωση θὰ ἦταν ὑπερβολικὴ εὐνοια, μιὰ στάσις μεροληπτικὴ, παράλογη ὡς καὶ ὑποπτη ἐπιείκεια. εἰς ποῖον σωφρονισμὸ ἀποσκοποῦμε, ποῖα δικαιοσύνη πρεσβεύουμε, ποῖα ἢ σκοπιμότητα τοῦ δικαίκοῦ συστήματος, ἂν κάθε καταδικασμένος ἀθωνόταν καλῆ τῆ πίστει; εἰσηγοῦμεθα τὴν ἀνάγκη ἐπιβολῆς ποινῆς

(ὁ χορὸς πανηγυρίζει)

Ν καλῶς ἦλθατε πίσω εἰς τὴν λογικότητα καὶ τὴν ἠθικότητα. σᾶς ὑποδεχόμεθα μὲ ἀνοιχτὰς ἀγκάλας καὶ πιστεύω — μιᾶς καὶ αὐτὴ ἡ ἐκδίκασις παρετράβηξε — πὼς κατόπιν τῆς τελευταίας σας τοποθετήσεως θὰ προσυπογράψετε τὴν ἐνδεδειγμένην ποινὴν, κτήνειν ὡς νόσον πόλεως

(ὁ χορὸς παραληρεῖ)

H προτρέχετε καὶ πέφτετε σὲ ἄλλατα. ἡ κατηγορία δὲν ἀφορᾷ οὔτε προδοσία, οὔτε ὁ κατηγορούμενος ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἠθικῆς. ἀρνεῖται τὴν ἀνάμιξή του στὴν πολιτικὴν κοινωνίαν καὶ συνεκδοχικὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νομικοῦ μας συστήματος. κύριε συνάδελφε, ὁ κατηγορούμενος δὲν ἀμφισβητεῖ τὴν ἐξουσία μας — ἀπλῶς δὲν δέχεται τὴν ἐφαρμογὴ τῆς πάνω του. ἀπ' ὅσο ξέρω δὲν προβλέπεται κάτι τέτοιο. ὁ κατηγορούμενος θέλει νὰ ζεῖ εἰς ἕναν τόπο ὅπου δὲν κυριαρχεῖ ὁ νόμος μας. ὡς παραδεχθοῦμε πὼς δὲν εἴμεθα παντοδύναμοι. τὸ ἀπρόβλεπτο κεῖται πέραν τῆς δικαιοδοσίας μας. τὸ ἀπρόβλεπτο καὶ ἀτιμώρητο

(ὁ χορὸς παραληρεῖ)

N ὁ νόμος δὲν ἠττᾶται. ὁ νόμος ἐπεκτείνεται καὶ καλύπτει ὅλον τὸ πραγματικόν

(ὁ χορὸς ὑστεριάζει)

H δι' αὐτὸ καὶ ὁ κατηγορούμενος δικάζεται. δὲν νομίζω πὼς τόσην ὥραν χάσκουμε ἄλλαλοι. τὸν δικάζουμε

(ὁ χορὸς ὑστεριάζει)

N ὁ νόμος ἔχει πάντοτε τὸν τελευταῖον λόγον

(ὁ χορὸς τρέχει, χοροπηδᾷ, ἐρωτοτροπεῖ, ξυλοκοπιέται)

H ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ λόγος τοῦ νόμου συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ λόγου τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ λόγου ἐν γένει. θέλετε νὰ βρῖσκεσθε ἐκτὸς τοῦ νόμου. ὁ νόμος ἀφαιρεῖ τὴν ἰθαγένεια καὶ τὴν ὑπηκοότητά σας. ἡ ταυτότητα καὶ τὸ διαβατήριό σας θὰ ἀνακληθοῦν. ἐντὸς μίας ἡμέρας ὀφείλετε νὰ ἔχετε περάσει τὰ σύνορα

(ὁ χορὸς τρέχει, χοροπηδᾷ, ἐρωτοτροπεῖ, ξυλοκοπιέται)

N θεοῦ θέλοντος καὶ ὠροσκοποῦ ἐπιτρέποντος, λύεται ἡ συνεδρίασις

(ὁ χορὸς ἀποχωρεῖ μὲ ἀπόλυτη πραότητα)

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ (1/2)

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ (προς μελοποίηση)

ὄχι τῆς τύχης, μα τῆς τυχαιότητας
πρόσωπο κολακευμένο ηττᾶται στον χρόνο

στη φθαρτή σου σάρκα κάθε χρεία
η δουλειά θα 'ναι δουλεία
ποιος σου επιτρέπει να του στερήσεις την ανυπαρξία
ο νόμος έχει καταλύσει τη φύση
η αύρα σου σιχαμένη μολυσμένη μισαμένη
ανόητη σφαλερή θνητή αμαρτωλή
αστερισμοί γαλαξίες άστρα πλανήτες ανάδρομοι πλάνητες
ζεις στοχάζεσαι πονάς αμφισβητείς κολάζεσαι αμύνεσαι
μάννα αναξία γίνεσαι

μέλος άτεχνο στα χείλη του λαού βορά κουλτούρα μαζική
αίρεση επικερδής με πιστούς απένταρους
θρησκεία που διψά για εξουσία
γεννάς για μας ένα παιδί
ισαάκ και ιφιγένεια μαζί

λέξεις ασύντακτες ανόητες κενές βερμπαλισμός
κομπορημοσύνη λαοπλάνος δημαγωγός
νομικότητα' άδίκη ανήθικη άνευ αισθήματος δικαίου
θέμις τυφλή ιδίαις χερσί
άτυχος υγιος και δυσμορφος,
αδύναμος βραχύβιος ασθενικός
αρνητικός αποφατικός αυτοκαταστροφικός άκων γεννημένος
φτωχός ανίσχυρος άμουσος άπιτος
πλεονάζων στερημένος αναιμικός
άμορος άμοιρος δίχως έθνος δίχως γένος
μισάνθρωπος ζο υπάνθρωπος απάνθρωπος
ρίψασπις δειλός άμαχος
άπατρις άπολις άστεγος άοικος
τέκνο θετό απ' τον θεό αποβεβλημένο ξεχασμένο
αίρεσης χθόνιας εθνικής ελληνικής πιστός ελλαδίτης γραϊκός
άνικανος να μιλήσει να πείσει να δράσει να πράξει
άτοπος άταφος νεκρός
μόνος μοναξιασμένος μοναχικός ανόμοιος ανομοιογενής ετερούσιος
ζεις στοχάζεσαι πονάς αμφισβητείς κολάζεσαι αμύνεσαι
μάννα αναξία γίνεσαι

μέλος άτεχνο στα χείλη του λαού βορά κουλτούρα μαζική
αίρεση επικερδής με πιστούς απένταρους
θρησκεία που διψά για εξουσία
γεννάς για μας ένα παιδί
ισαάκ και ιφιγένεια μαζί

ΔΙΑΛΕΞΙΜΜΑ (2/2) / ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 13
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

(χώρος κενός, σιωπή
καμπάνα
μπάνουν ο ΠΕΤΡΟΣ και η ΜΑΡΘΑ, αναμένουν
καμπάνα
μπάνουν ο ΥΓΙΝΟΣ και η ΘΕΩΡ, αναμένουν άβολα αμήχανα
καμπάνα
μπάνει ΕΚΕΙΝΗ)
ΕΚΕΙΝΗ περάστε, παρακαλώ. όλοι
(βγαίνουν)
ΕΚΕΙΝΗ (εξωθεν) καθίστε

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 14
ΣΙΜΑΡΟΣ

ΜΑΡΙ (μόνη), μασα δεν είναι δω τώρα
(η μαρι βγαίνει
σκοτάδι
φως,
μπάνει η ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ)
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ γνωρίζετε
ΘΕΩΡ τα πάντα, ευχαριστούμε
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ πότε
ΘΕΩΡ μήνες τώρα, ευχαριστούμε
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ θα τον φέρουν σήμερα
ΠΕΤΡΟΣ ποιος, ποτε
ΜΑΡΘΑ είναι καλά
ΠΕΤΡΟΣ πώς είναι
ΥΓΙΝΟΣ όλα κατ' ευχήν, λοιπόν
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ οι αρμόδιοι, σήμερα, δεν γνωρίζω
ΜΑΡΘΑ πώς είναι
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ δεν γνωρίζω. θα ήθελα να γνωρίζετε
ΠΕΤΡΟΣ είναι
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ δεν γνωρίζω, δεν θέλησαν να μου πουν τίποτα
ΘΕΩΡ αιατι ενημέρωσαν εσένα
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ αιατί είμαι ήμουν είμαι ο άνθρωπός του. θεώρησα
έπρεπε να γνωρίζετε
ΘΕΩΡ ευχαριστούμε πολύ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ θα φέρουν ό τι βρέθηκε. ας είμαστε αισιόδοξοι
οπτιμιστές ασυννέφιαστοι
ΥΓΙΝΟΣ ασυνάρτητοι
ΠΕΤΡΟΣ σ' ευχαριστούμε, κορίτσι μου

ΟΘΕΥΡ ευχαριστούμε πάρα πολύ
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ εγώ σας ευχαριστώ και συγγνώμη για ό τι — για
 τα δυσάρεστα — αν είναι
 ΜΑΡΘΑ τι λες
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ήθελα μόνο να γνωρίζετε να είστε σε πλεονεκτική
 θέση, δύναμη ισχύς απόφαση
 ΥΓΙΝΟΣ ματαιοδοξία εγωκεντρισμός θέλω ναμ'ευχαριστουνι-
 σμός
 ΟΘΕΥΡ ευχαριστούμε τόσο πάρα πολύ
 ΠΕΤΡΟΣ που ήταν γιατί με ποίον τι κουβαλούσε μαζί του
 ΜΑΡΘΑ είχε φαγητό ήταν ασφαλής κοιμόταν καλά
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ γνωρίζω μόνο πως βρέθηκε πλησίον κάτι που μελε-
 τάται ενδελεχώς ερευνάται αναλύεται διεξοδικά
 κάτι μάλλον πολύτιμο ωφέλιμο ή και τολμώ να το
 πω — ακουγόντουσαν εκστατικοί ενθουσιασμένοι
 λαμπροί φωτεινοί φωτισμένοι ιλλουμινάτοι — βρέ-
 θηκε σιμά του κάτι αναγκαίο
 ΥΓΙΝΟΣ στις όχθες του ευφράτη αρχαία
 ΜΑΡΘΑ τι βρέθηκε
 ΟΘΕΥΡ και ήμουν σίγουρη ότι η σοκαριστική είδηση αφο-
 ρούσε εκείνον. κρίμα πολύ κρίμα κι άδικο που τον
 φέρνουν μόνο λόγω του αναγκαίου, σκεφτείτε να
 μην το είχαν βρει, ποιος θα τον έφαχνε
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ δεν γνωρίζω
 ΥΓΙΝΟΣ και τι να 'ναι τόσο αναγκαίο
 ΟΘΕΥΡ εγχειρίδιο καβαλιστικών τελετών
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ όχι
 ΟΘΕΥΡ ευχαριστούμε ανυπέβλητα τόσο πολύ
 ΠΕΤΡΟΣ ευχαριστούμε πολύ και πάλι θέλεις να μείνεις
 ΟΘΕΥΡ αλλά πρέπει να φύγεις
 ΠΕΤΡΟΣ όχι
 ΥΓΙΝΟΣ η στιγμή αυτή θα 'ναι οικογενειακή
 ΠΕΤΡΟΣ μα και η κασσάνδρα
 ΜΑΡΘΑ αρκετά. η επιστροφή του ασώτου δεν είναι θέαμα
 δημόσιο
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ με
 ΟΘΕΥΡ σε
 ΜΑΡΘΑ είναι αυτό που πρέπει
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ εγώ σας σκέφτηκα σας στήριξα ήμουν πάντα εδώ
 ΜΑΡΘΑ ο υγιός μου όμως όχι
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ δεν ισχυρίστηκα πως τον υποκαθιστώ, λέω απλώς
 ΜΑΡΘΑ ό τι κι αν λες λείπει. μας λείπει. όφειλε να είναι
 εδώ
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ όπως λείπει σε σας, λείπει και σε μένα
 ΜΑΡΘΑ ας το σκεφτόσουν πριν
 ΠΕΤΡΟΣ μάρθα

ΜΑΡΘΑ τον διώξεις
 ΠΕΤΡΟΣ φύγε, κορίτσι μου. δεν φταις εσύ. δεν φταις εσύ
 ΚΑΣΣΙΑΝΔΡΑ εγώ; από που ως που
 ΟΘΕΥΡ εσύ μόνο εσύ
 ΜΑΡΘΑ γιατί έφυγε ο υγιός μου
 ΚΑΣΣΙΑΝΔΡΑ δεν γνωρίζω
 ΜΑΡΘΑ γιατί έφυγε ο υγιός μου
 ΚΑΣΣΙΑΝΔΡΑ δεν γνωρίζω
 ΜΑΡΘΑ γιατί έφυγε ο υγιός μου
 ΚΑΣΣΙΑΝΔΡΑ το μόνο που πήρε μαζί του ήταν η γραφομηχανή
 ΜΑΡΘΑ ποιος του είπε να γραφει
 ΠΕΤΡΟΣ κανείς
 ΟΘΕΥΡ ποιος του ζήτησε ν' αλλάξει τον κόσμο
 ΥΓΙΝΟΣ ποιος τον έπεισε ότι μπορεί
 ΟΘΕΥΡ ότι έχει τα κότσια, ότι μπορεί να το κάνει
 ΥΓΙΝΟΣ ποιος θαύμαζε τη σπίθα στα μάτια του, τη σπίθα
 που θα πυρπολούσε
 ΜΑΡΘΑ ποιος έδιωξε τον υγιό μου
 ΠΕΤΡΟΣ κανέναν, εκείνος έφυγε, εκείνος ήθελε να γίνει
 ΚΑΣΣΙΑΝΔΡΑ μου λείπει όσο σας λείπει
 ΜΑΡΘΑ τολμάς — δεν έχεις ιδέα πόσο μου λείπει. ποια εί-
 σαι συ που σου λείπει όσο μου λείπει
 ΚΑΣΣΙΑΝΔΡΑ συγγνώμη ήθελα μόνο να πω μου λείπει κι εμένα
 πολύ
 ΥΓΙΝΟΣ ας μην τον έδιωχνες
 ΟΘΕΥΡ ίσως αυτό να βοηθούσε
 ΜΑΡΘΑ αν δεν του φούσκωνες τα μυαλά με αηδίες, πως
 μπορεί, αρχίδια μπορεί. αν μου φέρουν σήμερα το
 πτώμα του — σ' τ' ορκίζομαι — θα σε θάψω μαζί
 του
 ΚΑΣΣΙΑΝΔΡΑ κυρία μάρθα
 ΠΕΤΡΟΣ φύγε, κόρη μου, δεν φταις εσύ
 ΟΘΕΥΡ είσαι ο λόγος που δεν θα ξαναδεί τον υγιό της και
 τολμάς και μιλάς
 ΥΓΙΝΟΣ αυθάδεια ξεδιαντροπιά απαρέσκεια θράσος ιδιοτέλεια
 ψεύδος ανοσιότητα
 ΚΑΣΣΙΑΝΔΡΑ ήθελα μόνο
 ΜΑΡΘΑ πάψε. δεν θα ξανανοίξεις το στόμα σου ώσπου να
 μπορείς να με βεβαιώσεις πως θα τον ξαναδώ, ζω-
 ντανό
 ΟΘΕΥΡ ολόκληρο
 ΜΑΡΘΑ ας μην είναι ολόκληρος. να είναι και ένα κομμάτι
 του να μπορεί να μου μιλήσει να είναι εκείνος να
 κουβαλά τον γενετικό μου κώδικα να ρέει στις
 φλέβες του το αίμα μου, το οποίο εσύ σαν θρόμβος
 βαλτώνεις

ΟΘΕΥΡ ένα μόνο κομμάτι του φέρ' της — αλλά τίποτε δεν γλίτωσε απ' την αφέλεια την αμετροέπεια την ύβρη σου

ΥΓΙΝΟΣ φέρε το αίμα του

ΠΕΤΡΟΣ ως εδώ. δεν φταις εσύ. οι δικές σας ευθύνες οι τύφεις τ' απωθημένα η θλίψη σας δεν είναι δικά της κρίματα

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ δεν χρειάζεται κύριε πέτρο· θέλετε το αίμα του θα το έχετε

ΜΑΡΘΑ μας απειλεί; θα σε γαμήσω μωρή

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ δεν μπορείτε να με χτυπήσετε

ΜΑΡΘΑ ό τι θέλω θα κάνω

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ο επίγονός του κυοφορείται εντός μου

ΜΑΡΘΑ ψεύδος. ψεύδεσαι σε μένα καριόλα
 (αποπειράται να την χτυπήσει, ο πέτρος τη σταματά)

ΜΑΡΘΑ δεν ανεχθηκα ποτέ κανέναν να μου στερεί την αλήθεια και έρχεται αυτό το βρωμότσουλο

ΠΕΤΡΟΣ δεν μπορείς να την αγγίξεις. φύγε, φύγε από εδώ τώρα

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ συγγνώμη

(βγαίνει)

ΥΓΙΝΟΣ το ζήτημα αυτό έπεται. προηγείται η άφιξη επάνοδος επιστροφή του λούντβιχ του θωμά του χιμαιρέως του χιμάρου του ανθρώπου με τα χίλια πρόσωπα και συναμα με κανένα. θα επιστρέψει από στιγμή σε στιγμή. θα ήταν ανώφελο, ωφελιμιστικά ασυμφορο να αναλογιστούμε την πιθανότητα να μην επιστρέψει σώας τας φρένας ή σώον το σώμα. η ανυπαρξία είναι κατά πολύ απλούστερη της ύπαρξης. ουδείς ταλανίζεται στο επέκεινα. πραότητα και μακαριότητα. όλα αγαθά. το βάσανο είναι αν επιστρέψει σωος

ΟΘΕΥΡ ότε και θα έχουμε δύναμει δύο εξ αυτού, έναν άρτι αφιχθέντα, ακέραιο και ανεπτυγμένο εμπρός μας και έναν αφιζόμενο, ημιτελή και αναπτυσσόμενο εντός της. μπορείτε να συλλογιστείτε μεγαλύτερη χαρά απ' αυτή; τώρα φοβάστε πως θα θρηνησετε, μα είναι δεδομένο πως θα μας συντροφεύει ένας τουλάχιστον αντιγραφός του. χθες ανησυχούσατε για το αν έχετε υγιό, σήμερα επιβεβαιώθηκε η υπαρξη ενός και θα επιβεβαιωθεί και δεύτερου

ΥΓΙΝΟΣ λαμπρή ημέρα, δεν νομίζετε; ας το γιορτάσουμε

ΜΑΡΘΑ πως θα μας κοιτάζει; τι θα θυμάται από μας; δεν ξέρουμε καλά καλά γιατί έφυγε. μπορεί να μας μισεί. μπορεί να μην ήθελε να επιστρέψει. πως θα μας κοιτά; τον περιμένω με όλη την προσμονή που βαστώ να αισθανθώ, θα με κοιτάξει στα μάτια και

θα πει: «δεν ήθελα να είμαι εδώ. μου συνέβη ό τι μου συνέβη, με μάζεψαν, δεν με ρώτησαν και μ' έφεραν. αύριο φεύγω ξανά». πως θα με κοιτούν τα μάτια του; πάντα σε ζήλευα. τα καταπράσινα μάτια σου είναι ο λόγος που σ' ερωτεύτηκα, αλλά τα δικά του — του ταιριάζουν τόσο πολύ, σαν εσύ μόνος σου να του χάρισες το βλέπιν, σαν μόνο μες απ' τα μάτια σου να μπορεί να δει. τίποτα δεν κατάφερα να του δώσω. είναι — δεν μπορώ να τον χωρέσω σε λέξεις, κανείς δεν μπορεί να τον καταλάβει. του χρωστώ τα πάντα και κείνος τίποτα. πως θα με κοιτάξει; πως θα τον κοιτάζουμε; τι θα του πούμε; «γιατι εφυγες;»; από μας έφυγε. γιατί γυρίζει; ποιος τον φέρνει; και ύστερα, τι; θα ισχυριστούμε ότι δεν μας πλήγωσε; ότι αφού αυτό ήθελε, καλώς έπραξε; ή θα ξεκινήσουμε λέγοντάς του: «υγιέ μου, μας κατέστρεψες την ψυχή, μας την διέρρηξες σε χίλια κομμάτια. καλώς ήρθες σπιτι»; α και μην ξεχάσουμε να τον ενημερώσουμε πως διώξαμε ταπεινώσαμε, εξευτελίσαμε την κασσάνδρα. να πούμε: «και κείνη την κοπέλα που θα γεννήσει το παιδί σου την θυμάσαι; ε την κάναμε σκουπίδι». εμείς. εμείς φταίμε, δεν μπορώ

ΟΕΥΡ

μα τι είναι αυτά που λέτε; σας αγαπά, θα καταλάβει. θα δει τους φόβους σας, θα δει πόσο σας πλήγωσε. εκείνος έφυγε, εκείνος έδρασε. είστε θύματα, όχι θύτες. εσείς θ' αποφασίσετε αν θα τον συγχωρήσετε ή όχι. και θα σας παρακαλέσει. γονυπατής. στο βωμό της αποδοχής σας θα ξεχάσει τα πάντα. το πρώτο που θα σας παραγράψει είναι η κασσάνδρα. είστε οι γονείς του, σας οφείλει την γέννησή του, δεν δικαιούται να μνησικακεί για μια κασσάνδρα

ΥΓΙΝΟΣ

θα θυμηθεί τα πάντα. η σαγηνευτική ορμή της μνήμης δεν θα του επιτρεψει να σταθει σε λεπτομέρειες. θα περάσει το κατώφλι της πατρικής του οικείας. θα σας κοιτάξει κατάματα. θα τον κρατήσετε στην αγκαλιά σας. τίποτα δεν αντιστέκεται στον χειμαρρό της γονεϊκής αγάπης, τίποτα. άλλοι θα παρακαλούσαν να έχουν γονείς, πόσο μάλλον τέτοιους γονείς. θα θυσιάζαν τα πάντα, θα κινούσαν γη και ουρανό για να κοσμείτε τις παιδικές τους αναμνήσεις. πόσες στιγμές μπορείτε να θυμηθείτε που αθώνουν για σας κάθε του αμαρτία; τόσες μπορεί να θυμηθεί για να αθώσουν κάθε σας εγκλημα

ΠΕΤΡΟΣ

δεν μας εγκατέλειψε. εμείς τον διώξαμε

ΜΑΡΘΑ
ΠΕΤΡΟΣ

τρελάθηκες
εσείς έχετε τρελαθεί. δεν έχουμε ιδέα πού ήταν ή
γιατί, πέραν της εικασίας πως αφού πήρε αυτή τη
μαλακία, λογικά κάτι έχει να κάνει μ' αυτό. δεν
γνωρίζουμε τίποτα. δεν μπορούμε καν να ισχυρι-
στούμε πως αναζητήσαμε όσο μπορούσαμε, πως τί-
ποτα περισσότερο δεν ήταν εφικτό. μπορούσαμε και
καλύτερα. εμείς τον διώξαμε, μάρθα εγώ και συ τον
διώξαμε. ας μην εθελοτυφλούμε, ας μην αναζητού-
με άλλο ένα νομικό παραθυράκι που να μας αθώ-
νει. σκέφου όπως εκείνος. τα κάναμε σκατά. είμα-
στε πιο πλαστοί κι από φεύτικοι: ο εφιάλτης μιας
σκιάς. εμείς, το τετράγωνο, η πόλη, η χώρα και η
ανθρωποσύνη. όλοι τα κάναμε σκατά. πολιτικά, αν-
θρωπιστικά, ηθικά. πετύχαμε στην πειθώ και αστο-
χήσαμε στην αλήθεια· πετύχαμε στην ισχύ και
αποτύχαμε στον σεβασμό· το εφιαλτήριο ερώτημά
μας ήταν «ποιος είμαι» και η τελευταία μας απάν-
τηση, λαμπρό κύκνειο άσμα θα 'ναι: «εγώ, που
δουλεύω για σένα, για να γίνω εσύ, εγώ που φοβά-
μαι κάθε τι που δεν είναι εγώ, που τρέμω το ξένο,
που πιστεύω φανατικά γιατί δεν τολμώ να μάθω,
εγώ που μισώ όσα δεν ελέγχω, ο μικρός νοσηρός
εαυτός εαυτούλης μου μόνο, το εγώ μου, μου υπο-
τάσσεσαι ή σου υποτάσσομαι» σκατά. και σκατά, η
ευθύνη για τα οποία βραίνει όλους μας συλλογικά
και τον καθένα ατομικά. δεν επιστρέφει εκών,
αλλά άκων. τίποτα δεν έχουμε να προσφέρουμε, τί-
ποτα δεν θα τον συγκινήσει. κάθε μνήμη θα τον
διώξει ξανά και για πιο πολύ και πιο μακριά

ΜΑΡΘΑ
ΠΕΤΡΟΣ

δεν είναι έτσι
μας απαρνήθηκε. και είχε κάθε λόγο να το κάνει.
είμαστε ατεκνοι, μάρθα, μόνοι μόνοι

ΜΑΡΘΑ
ΠΕΤΡΟΣ
ΟΘΕΥΡ

πέτρο, δεν μπορώ
θα μπορέσουμε
μάρθα

ΠΕΤΡΟΣ
ΥΓΙΝΟΣ

πάψε
έχεις ζήσει όλη σου τη ζωή για τα παιδιά σου.
τώρα τα έχασες πρώτα το ένα και μετά το άλλο
σκάστε

ΠΕΤΡΟΣ
ΥΓΙΝΟΣ

μπορείτε να καθίσετε και να οδύρεστε, να θρηνείτε
ως τα βαθιά σας γεράματα. τίποτα δεν θα έχει αλ-
λάξει σε κάμποσα χρόνια, όταν θα έχεις ξεχάσει
πως κάποτε ειχες παιδιά. θα σου είναι όσο ξένα σου
είναι και τώρα. άρα, τι έχεις να χάσεις; σε τι σε
ωφελεί ο θρήνος και η οιμωγή

ΜΑΡΘΑ

δεν μπορώ τα παιδιά μου θέλω τα παιδιά μου

ΟΞΥΡ όχι, δεν θέλεις τα παιδιά σου· θέλεις παιδιά. και αυτό θα ήθελαν και κείνα για σας. αυτό δεν πιστεύετε; πως όλοι νοιάζονται μόνο για την πάρτη τους, απόλυτη ιδιοτέλεια «εγωισμός εγωτισμός συνωτισμός» αυτό δεν πιστεύετε; η αληθινή ειλικρινής ρωγμή δεν κολλά ποτέ. τα παιδιά σας, τα σπλάχνα σας, τα τέκνα σας σας έχουν αποκηρύξει, τελείωσε. η οικογένειά σας έπαψε να υπάρχει, δεν υπάρχει πουθενά αλλού έξω απ' τη μνήμη σας

ΥΓΙΝΟΣ ποιες είναι οι πιο όμορφες στιγμές που θυμάστε με τα παιδιά σας; απαντήστε μου, δεν είναι ρητορική, απαντήστε μου. πέτρο

ΠΕΤΡΟΣ
 ΥΓΙΝΟΣ
 ΜΑΡΘΑ άντε και γαμήσου
 είστε σε άρνηση. μάρθα θα σας κάνει καλό
 εδώ τον είχα εδώ. στην αγκαλιά μου. θυμάσαι πέτρο; καθόμασταν ακριβώς εδώ και παίζαμε με τ' αγαπημένο του όπλο εκείνο το πολυβόλο πάνω στο μικρό τανκ που — είχαμε μπερδέψει τις ιστορίες, του άρεσε να τις μπερδεύει — το τανκ πυροβολούσε τις σκηνές των ινδιάνων. έκλαιγε. οι ινδιάνοι, όταν τους πυροβολούσε τους αφήνε ορθούς και του είπα: «αφού τώρα πέθαναν, πρέπει να τους ριζούμε κάτω, έχασαν» και άρχισε να κλαίει γοερά, να μην μπορώ να τον συνεφέρω. πόσο άδικο ήταν να πεθάνουν. άλλο το να παίζουν, να μην πεθαίνει κανείς, δεν υπήρχε λόγος να πεθαίνουν οι ινδιάνοι. δεν είχαν ενοχλήσει κανέναν. ήθελαν μόνο να ζουν ήρεμα στις σκηνές τους, ένα σπίτι ήθελαν. και ύστερα, σήκωσε τη σκηνή πήρε το παιδί ινδιανάκι, ψηλό περίπου όσο ένα δάχτυλό του, και το έσφιγγε στην αγκαλιά του για ώρα, είχε μείνει χωρίς μπαμπά. ποσο φοβόταν

ΠΕΤΡΟΣ πιο μεγάλος, θα 'τανε δεν θα 'τανε οκτώ, με ρωτούσε για τον ήλιο. και του 'λεγα πως είναι έν' αστέρι, πόσο μακριά είναι, πως καίει και πως σε κάποια δισεκατομμύρια χρόνια θα μεγαλώσει και θα σκάσει. και η γη; η γη θα 'χει διαλυθεί από χρόνια. δεν μπορούσα να τον σταματήσω

ΜΑΡΘΑ και συ, πόσο έκλαιγες εσύ, βλέπαμε τηλεόραση, φώναζες και ξαφνικά, μέσα στον θόρυβο σιγοφιθύρισμα· η τηλεόραση φώναζε, πανηγύριζαν το γκολ, εσύ ούρλιαζες, ακούστηκε το πρώτο «μπαμπά» και ξαφνικά απλώθηκε απόλυτη ησυχία στο σπίτι, σαν μαγικό και επανέλαβε «μπαμπά» — δεν μπορούσα να σε συνεφέρω. ή τότε που είχε έρθει απ' το σχο-

λείο, μάτια κατακόκκινα απ' το κλάμα, μύξες να τρέχουν γιατί τον είχε ρωτήσει η δασκάλα κάτι στο μάθημα και προσπαθούσε ν' απαντήσει, αλλά δεν ήξερε και άρχισε, τότε είχε — ήταν η όλη κατάσταση που τραύλιζε τέλος πάντων και η δασκάλα τον είχε διακόψει για να απαντήσει κάποιος που «μπορεί να μιλήσει»

ΥΓΙΝΟΣ όλα αυτά είναι μνήμες αγάπης ενότητας, υπάρχουν όμως και στιγμές που έχετε απωθήσει. όλες αυτές που σας εκνεύρισε, σωστά; απασθαλίες λάθη προβλήματα. η μεγαλύτερη απειλή για τη μνήμη είναι η εξιδανίκευση

ΟΘΕΥΡ
ΜΑΡΘΑ κάτι θα σας είχε εξοργίσει. τι είχε κάνει λάθος στο γυμνάσιο, νομίζω πρώτη, είχε πάρει από ένα παιδί το φαγητό του γιατί ήταν χοντρό, θυμάσαι; όταν το έμαθες. όχι μόνο τον αφήσες νηστικό για δυο μέρες, αλλά τον ανάγκασες να σπάσει τον κουμπάρά του, να αγοράσει υλικά και να μαγειρέψει για όλη την οικογένεια του παιδιού μέχρι παιπούδων

ΠΕΤΡΟΣ πόσες φορές τσακωνόσασταν για το πώς έπρεπε να συμπεριφέρεται. όχι έτσι, ούτε αλλιώς. ευγένεια σεμνότητα αριστοκρατισμός ευπρέπεια καλοί τρόποι. ποτέ του δεν έγινε άνθρωπος, μάλλιασε η γλώσσα σου, έκλεινε η φωνή και αυτός τον χαβά του

ΜΑΡΘΑ μια φορά τον είχες χαστουκίσει

ΠΕΤΡΟΣ αποκλείεται

ΜΑΡΘΑ κι όμως, θυμήσου

ΠΕΤΡΟΣ με τίποτα

ΜΑΡΘΑ πολύ μικρό

ΠΕΤΡΟΣ ποτε

ΜΑΡΘΑ δημοτικό

ΠΕΤΡΟΣ αποκλείεται

ΜΑΡΘΑ το χριστιανάκι και το μουσουλμανάκι

ΠΕΤΡΟΣ αφού είχε πει ψέματα και στα δύο παιδάκια ότι ο πατέρας αυτουνού λέει για τη μάνα σου αυτό και ότι η μάνα του άλλου λέει για τη δική σου αδελφή εκείνο ώσπου τα παιδάκια είχαν παίξει ξύλο μέχρι που άνοιξαν τα κεφάλια τους και ο μαλακας είχε παρουσιάσει στην τάξη τα παιδάκια ως παράδειγμα του προβλήματος των θρησκειών. δεν το μπορώ το ψέμα, μ' εξοργίζει. και πρώτη λυκείου που έφυγε απ' το σπίτι και γύρισε μια βδομάδα μετά και δεν είχαμε ιδέα πού ήταν

ΜΑΡΘΑ γύρισε όμως και τον δεχτήκαμε πίσω. γιατί είναι υγιός μας

ΟΘΕΥΡ ήταν. ήταν όσο δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς και όσο ήθελε. τώρα ο κύκλος έκλεισε. η οικογένειά σας έφτασε στο τέλος της
 ΠΕΤΡΟΣ θα του μιλήσω. μόλις επιστρέφει, θα τον αγκαλιάσω
 θα του πω
 ΥΓΙΝΟΣ δεν θα ωφελήσει. η οικογένειά σας έπαψε να υπάρχει, διαλύθηκε, επιβιώνει μόνο εντός σας, οι δυο σας έχετε μείνει. αλλά πρέπει να προχωρήσετε και αυτό θα 'θελαν και τα παιδιά σας. αυτό που σας λείπει είναι η ενότητα, αισθάνεστε εγκαταλελειμμένες μονάδες, χρειάζεστε κάτι
 ΠΕΤΡΟΣ χρειάζομαστε τα παιδιά μας
 ΟΘΕΥΡ χρειάζεστε παιδιά, ξαναλέω, όχι τα παιδιά σας, τι σας λείπει πιο πολύ
 ΠΕΤΡΟΣ το μήνυμα του πως είναι καλά
 ΟΘΕΥΡ θα σου στέλνω εγώ κάθε μέρα ή θα σου τηλεφωνώ
 ΜΑΡΘΑ τρώγαμε κάθε πρωί μαζί πρωινό
 ΥΓΙΝΟΣ θα τρώμε κάθε πρωί μαζί σας
 ΠΕΤΡΟΣ οι συζητήσεις μας
 ΟΘΕΥΡ θα μιλάμε μαζί για φιλοσοφία, δικαιοσύνη, την αλήθεια του κόσμου, τα πάντα
 αν παθαίναμε κάτι
 ΜΑΡΘΑ εμείς θα είμαστε εδώ για σας
 ΥΓΙΝΟΣ η θύμησή του
 ΠΕΤΡΟΣ θα θυμάστε εμάς
 ΟΘΕΥΡ εμπιστοσύνη
 ΜΑΡΘΑ εμείς
 ΥΓΙΝΟΣ αγάπη
 ΠΕΤΡΟΣ σας αγαπάμε απεριόριστα
 ΟΘΕΥΡ η ασφαλεία
 ΜΑΡΘΑ ασφάλεια
 ΥΓΙΝΟΣ περηφάνια
 ΠΕΤΡΟΣ για μένα
 ΟΘΕΥΡ εγώ, μαμά, εγώ έπαιζα με τους ινδιάνους και τους αγκάλιαζα, θυμάσαι
 ΜΑΡΘΑ όσο εκείνος ο παλιός σας γιος έκλεβε το φαί των άλλων παιδιών, εμείς εμείς ρωτούσαμε για τον ήλιο κλαίγαμε φοβόμασταν, θυμάστε
 ΥΓΙΝΟΣ εμείς λέγαμε πρώτη φορά «μπαμπά» — θυμάστε; — και κείνος ο παλιός, κακός σας γιος δεν ήξερε πως να φερθεί
 ΟΘΕΥΡ εγώ, μπαμπά, εμείς τραυλίζαμε και μας κοροΐδευαν και μας υπερασπιζόσουν, θυμάσαι που μας υπερασπιζόσουν και κείνος ο κακός έλεγε ψέματα και τα παιδιά έπρεπε να υποστούν τις συνέπειες των εξωφρενικών ψεμάτων του και ύστερα έφευγε, έφευγε

και ανησυχούσατε και λιώννατε και πονούσατε, θυμάστε

ΥΓΙΝΟΣ δεν μπορείτε να έχετε ό τι χάσατε. το έχετε ήδη.

ΟΕΥΡ είμαστε εδώ, τώρα, τα παιδιά σας

ΟΕΥΡ σας αγαπάμε αγάπη αληθινή παιδί που οφείλει την ύπαρξη του στον πατέρα τη μητέρα του

ΥΓΙΝΟΣ θα μας προσέχετε, θα μας ταιζετε, θα μας φροντίζετε

ΟΕΥΡ θα νοιαζόμαστε για σας, πλήρης ενότητα, απόλυτη συνέχειά σας

ΥΓΙΝΟΣ θα πραγματώσουμε τ' απωθημένα όνειρά σας

ΟΕΥΡ θα μεγαλώνουμε, θα σας τιμούμε, θα σας σεβόμαστε

ΥΓΙΝΟΣ σας σεβόμαστε, σας τιμούμε, σας αγαπάμε

ΟΕΥΡ σας αγαπάμε

ΥΓΙΝΟΣ μας χρειάζεστε όσο σας χρειαζόμαστε

ΟΕΥΡ εκείνα τα παιδιά που γνωρίζατε παλιά που δεν υπάρχουν πια θα 'θελαν να συμβεί ακριβώς αυτό

ΥΓΙΝΟΣ αν σας κατήγγειλαν για την έλλειψη ενότητας, συνοχής, λογικής, αγάπης, επιδείξτε ενότητα, συνοχή, λογική, αγάπη

ΟΕΥΡ μόνο έτσι η θυσία τους έπιασε τόπο

ΥΓΙΝΟΣ θυσιάστηκαν για ν' αγαπήσετε και ν' αγαπηθείτε

ΟΕΥΡ σας αγαπάμε και μας αγαπάτε, σωστά

ΥΓΙΝΟΣ προσφέρουμε εαυτούς για να ματαιώσουμε τον θρήνο σας, για σας, για την ευτυχία σας

ΟΕΥΡ μπαμπά

ΥΓΙΝΟΣ μαμά

ΟΕΥΡ μπορούμε να σας αποκαλούμε έτσι

ΜΑΡΘΑ ναι, ναι παιδιά μου. υγίνε, είσαι ο πιο ευγενικός άντρας που 'χω γνωρίσει. κερ, είσαι η πιο όμορφη γυναίκα που έχω δει ποτέ. ελάτε δω παιδιά μου. σας ευχαριστούμε πολύ. τόσο πολύ. θα φανούμε αντάξιοι των προσδοκιών σας, σας το υποσχόμαστε, σωστά πέτρο; πέτρο

ΟΕΥΡ μπαμπά

ΜΑΡΘΑ τα παιδιά σου μιλάνε

ΥΓΙΝΟΣ μπορείς να το πεις. ξέρω ότι το θες, το χρειάζεσαι. το περιμένεις καιρό και σε πονά, πες το. μπορείς να το πεις σε μένα και θα μπορέσεις ν' ακούσεις αυτό που τόσο χρειάζεσαι. η σιωπή αυτή σε έχει πληγώσει. έχεις ανάγκη να το λες και να ακούς την απάντηση, πες το μου, θα λυτρωθείς

ΠΕΤΡΟΣ υγιέ μου

ΥΓΙΝΟΣ μπαμπά

ΠΕΤΡΟΣ ελάτε δω, ελάτε δω οικογένεια. θα είμαστε δυνατοί, θα δείτε. δεν θα επαναλάβουμε τα ίδια λάθη. υγίνε, είσαι ο πιο καλός υγιός. κερ, είσαι η πιο αγαθή κόρη. ξέρετε, η στιγμή είναι τόσο ξεχωριστή. αι-

σθάνομαι — είναι η πιο όμορφη μέρα της ζωής μου. μάρθα, με συναισθάνεσαι

ΜΑΡΘΑ ναι, πέτρο μου, είμαστε οικογένεια. όλα κυλούν ομαλά. μία κανονικότητα. παιδιά, αισθανθείτε σαν στο σπίτι σας, δηλαδή είναι το σπίτι σας. είναι επίσημο. μπορούμε να το κοινοποιήσουμε έτσι

(η, μάρθα, ο υγίνος και η κερ ασχολούνται με τα κινητά τους ή φεύγουν κατά τη διάρκεια του ειλικρινούς λογυδρίου που ακολουθεί)

ΠΕΤΡΟΣ ουδέποτε έχω δει μια πιο αληθινή και σημαντική μια πιο εμφατική απόδειξη ομόνοιας αλληλεγγύης αλήθειας. η πράξη σας είναι βαθιά συγκινητική. η ενότητα είναι κάτι που δεν επιτυγχάνεται εν μία νυκτί. οι άνθρωποι είναι μόνοι απομονωμένοι και αποξενωμένοι, αλλά εσείς, εμείς κατορθώσαμε να νικήσουμε το απρόσωπο απάνθρωπο σύστημα κατορθώσαμε πάνω και πέρα από τους ατομισμούς ατομικισμούς να συνδεθούμε. δεν είμαστε πλέον άτομα άνθρωποι είμαστε οικογένεια συνεκτικό ομογενές σύνολο, το νιώθετε; υπερβήκαμε την αρχή της εξατομικεύσης $a=b$ ναι εγώ είμαι εσείς ο καθένας είναι κάθε άλλος $1+1+1+1=1$, είμαστε ένα τώρα. καμία υποκειμενικότητα καμία αντίληψη εγώ και σεις όλοι ένα κοσμική ένωση αδιαίρετοι η μαγεία της αγάπης η υπέρβαση του ανθρώπινου παραγοντα. τίποτα δεν υπάρχει πέρα και έξω από εμάς. είμαστε το σύμπαν ενότητα συνοχή συνεκτικότητα μονάδα μαγεία σας αγαπώ ανιδιοτελώς πατέρας προς τέκνα θα 'δινα τη ζωή μου για σας παιδιά μου σας αγαπώ σας αγαπώ όσο όσο όσο

(καμπάνα)

ανοίξτε κάποιος, ας ανοίξει κάποιος την πόρτα, άνθρωποι, παιδιά μου συναγμένα και συναρθρωμένα

(καμπάνα)

θ' ανοίξει κάποιος σας παρακαλώ

ΟΘΕΥΡ δεν περιμένουμε κάποιον

ΥΓΙΝΟΣ θα 'ναι πάλι η

ΟΘΕΥΡ κασσάνδρα

ΥΓΙΝΟΣ ναι

ΜΑΡΘΑ ανοίξτε κάποιος, πολυαγαπημένη μου οικογένεια, έχω δουλειά, δεν βλέπετε

(καμπάνα)

ΠΕΤΡΟΣ παιδιά; παιδιά; μην αγχώνεστε, αγαπημένη μου οικογένεια, θα πάω εγώ

(βγαίνει μπαινουν)

ο πέτρος, κρατώντας στην αγκαλιά του ένα μεγάλο τσουβάλι, και
ΕΚΕΙΝΗ)
ΕΚΕΙΝΗ το έργο μου ολοκληρώνεται θαρρώ κάπου εδώ
ΥΓΙΝΟΣ λυπάμαι, μα τι είναι αυτό
ΕΚΕΙΝΗ νόμιζα σας είχαν ενημερώσει. τα συλλυπητήριά μου
ΥΓΙΝΟΣ δεν εννοώ αν είναι ένα πτώμα ή όχι. εννοώ γιατί
διαταράσσετε με αυτό την οικογενειακή μας γαλή-
νη
ΕΚΕΙΝΗ συγγνώμη
ΘΕΥΡ ακουσατε τον αδελφό μου. αυτό δεν ανήκει εδώ
ΕΚΕΙΝΗ είναι το σπίτι του, η οικογένειά του, ο κύριος εί-
ναι ο πατέρας του, το δήλωσε και πριν από λίγο
στην πόρτα
ΘΕΥΡ πατέρα, κάνατε κάτι τέτοιο
ΠΕΤΡΟΣ ναι, αλλά μόνο από ολίσθημα. λυπάμαι, μα δεν εί-
ναι εδώ πλέον η οικία του
ΕΚΕΙΝΗ μετά βεβαιότητας, η οικία του πλέον είναι αλλού
— συγχωρήστε με — αλλά είστε ο πατέρας του,
οφείλετε να παραλάβετε τη σορό του
ΥΓΙΝΟΣ λυπάμαι και σας ζητώ συγγνώμη αν παρακωλύουμε
το έργο σας, μα δεν θα τη δεχθούμε
ΘΕΥΡ ευχαριστούμε πολύ, να έχετε μια όμορφη μέρα
ΠΕΤΡΟΣ μάρθα
ΜΑΡΘΑ ναι, πέτρο
ΠΕΤΡΟΣ δεν
ΜΑΡΘΑ όχι
ΕΚΕΙΝΗ δεν καταλαβαίνω, δεν γνωρίζω αν έχετε το δικαίω-
μα να αρνηθείτε τη σορό του γιου σας, τι κάνετε,
δεν μπορώ να το αντιληφθώ. αρνείστε τη σορό του
παιδιού σας
ΘΕΥΡ ναι, και εμείς του αδελφού μας, ευχαριστούμε πολύ
ΕΚΕΙΝΗ μα είναι παιδί σας
ΥΓΙΝΟΣ ήταν παιδί τους, κάποτε, όχι πια
ΕΚΕΙΝΗ μιλήστε εσείς, οι ίδιοι. κυρία μάρθα; κύριε πέτρο;
εσείς δεν τον αναζητούσατε εναγωνίως; είχαμε μι-
λήσει τόσες φορές, ο γιος σας, δεν καταλαβαίνω,
κάναμε ό τι μπορούσαμε για να βρεθεί. και βρέθη-
κε
ΜΑΡΘΑ βρέθηκε πολύ αργά, κυρία μου
ΕΚΕΙΝΗ σας φέραμε τον γιο σας πίσω. νεκρό; ναι, αλλά σας
τον φέραμε. ξέρετε τη μοίρα του, δεν είναι αγνο-
ούμενος, μπορείτε να τον αποχαιρετίσετε σύμφωνα
με όποια παράδοση επιλέξετε, η επιλογή του δεν
είναι εξάλλου δεσμευτική, ο πολυαγαπημένος σας
γιος επεστρεψε και δεν έχετε καν ανοίξει να δείτε
το πρόσωπό του

ΠΕΤΡΟΣ δεν χρειάζεται. δεν θέλαμε να επιστρέψει. στο παρελθόν είχαμε ασχοληθεί με την αναζήτησή του, το ομολογώ, μα δεν είναι πλέον γιος μας. εκείνος αποκήρυξε εμάς και εμείς εκείνον. μην σοκάρεστε πρόκειται για κάτι αμοιβαίο. δεν είναι γιος μας πλέον και δεν μπορούμε να τον δεχθούμε και να τον ανεχθούμε σε αυτό το σπίτι ούτε ζωντανό, ούτε νεκρό

ΕΚΕΙΝΗ κυρία μάρθα; εσείς; οδυρόσασταν και σειόσασταν γι' αυτόν. για να τον φάσουμε περισσότεροι και περισσότερο. να τον βρούμε με κάθε κόστος, έτσι είχατε πει, γιατί είχε φύγει χωρίς να σας ρωτήσει, θυμάμαι επί λέξει, είχε φύγει και επέστρεψε, έστω νεκρός, σε κανέναν δεν αξίζει αυτή η απαξία, αυτή η λήθη, δεχθείτε τον, ο γιος σας, που είχε φύγει, σας είχε αφήσει, επέστρεψε

ΜΑΡΘΑ κορίτσι μου καλό, εμείς τον διώξαμε
ΥΓΙΝΟΣ όπως αντιλαμβάνεστε, δεν θα χρειαστούμε αυτή τη σορό. σας ευχαριστούμε πολύ και συγγνώμη για την τλαιπωρία

ΕΚΕΙΝΗ δεν έχετε το νομικό δικαίωμα να τον αρνηθείτε
ΟΘΕΥΡ ψεύδεσθε. ακόμη και τους στενότερους συγγενείς μας μπορούμε να αρνηθούμε, πόσο μάλλον έναν άγνωστο

ΕΚΕΙΝΗ πως άγνωστος, τι άγνωστος, είναι μέλος αυτής της οικογένειας

ΥΓΙΝΟΣ δεν είναι πια
ΟΘΕΥΡ και αν δεν σας ικανοποιεί αυτή η απάντηση, υπάρχει και πειστικότερη: σε αυτό το σπίτι δεν υπήρξε κανείς με τ' όνομά του

ΥΓΙΝΟΣ ο μπαμπάς και η μαμά μας μεγάλωσαν με αγάπη και στοργή, μιας και ο κύριος αποφάσισε να φύγει. λυπάμαι, μα η θέση καλύφθηκε. τα πράγματα του είναι τώρα δικά μας, οι μνήμες τους περιέχουν εμάς, οι φωτογραφίες απεικονίζουν εμάς. είμαστε εμείς τα παιδιά τους και κείνοι οι γονείς μας

ΟΘΕΥΡ εμείς τους κάναμε περήφανους τόσες φορές, εμείς μπορούμε ν' αλλάξουμε τον κόσμο, εμείς έχουμε τα μάτια του μπαμπά, είμαστε οι καλοί μαθητές, οι αναρχικοί ιδεολόγοι, οι ένθερμα άθεοι, τα άξια, πιστά τέκνα, ο μπαμπάς νομίζει για εμάς πως είμαστε μεσοίες, η μαμά ταυτίζει εμάς με το αγαθό

ΥΓΙΝΟΣ δεν υπάρχει σαφέστερος τρόπος να σας το εξηγήσουμε

ΟΘΕΥΡ είμαστε εκείνος
ΥΓΙΝΟΣ και κείνος δεν υπήρξε πια ποτέ

ΜΑΡΘΑ είμαστε μια ευτυχομένη οικογένεια και το περιε-
 χόμενο αυτού του τσουβαλιού δεν μας είναι οικείο,
 είναι για μας αλλόκοτο

ΠΕΤΡΟΣ δεν γνωρίζουμε τι μπορείτε να κάνετε με τη σοφό,
 πάντως δεν ανήκει σε μας, ούτε γνωρίζουμε ποιος
 είναι ο συγχωρεμένος. ουδμία ανάμιξη είχαμε ούτε
 με τον άνθρωπο αυτό, ούτε με τα έργα του και αν
 έφυγε ή όχι, πού ήταν, πώς ταξίδευε και πού πή-
 γαινε αφενός ποσώς μας αφορούν και αφετέρου δεν
 σχετίζονται με μας, συνεπώς δεν θα ωφελησει και
 σε κάτι να τα μάθουμε

ΕΚΕΙΝΗ είναι δικαίωμά σας να γνωρίζετε

ΠΕΤΡΟΣ το δικαίωμα προϋποθέτει και μια υποχρέωση και η
 υποχρέωση προϋποθέτει μια ευθύνη. εμείς ούτε υπο-
 χρεούμαστε να μάθουμε, ούτε έχουμε ως προς τον
 αποθανόντα την οιαδήποτε ευθύνη

ΕΚΕΙΝΗ δεν έχετε ευθύνη; η γυναίκα σου πριν ισχυριζόταν
 εσείς τον διώξατε και τώρα δεν έχετε ευθύνη; έχετε
 κάθε ευθύνη και κάθε υπαιτιότητα, ενεργήσαντες με
 τον χειρίστο δόλο πρώτα διώξατε τον γιο σας και
 τώρα κοιμάστε ήσυχoi με καθαρή συνείδηση ανερ-
 ματιστοι μακάριοι. πως γλιτώνετε από τις ερινύες,
 πως δεν καταβυθίζεστε στο πένθος, την απώλεια, το
 θρήνο; είστε η μάνα και ο πατέρας — για να μην
 μιλήσω και για σας — του νεκρού γιου σας, το
 παιδί σας είναι πλέον νεκρό, πως μπορείτε να μην
 υποκύπτετε κάτω απ' το βάρος των συνειδήσεων
 σας; είναι νεκρός και γνωρίζετε πως πέθανε πολε-
 μώντας, υλικά τε και άυλα, και την ευθύνη για
 την απώλεια φέρετε εσείς και μόνο. ας ξεχάσετε
 πως είναι γιος σας. γεννήθηκε από σας και πάντα
 θα είναι κομμάτι σας, εσείς, προέκτασή σας. δεν
 ξέρω αν σας ξυπνώ τα πιο άγρια ένστικτά σας ή αν
 με αγνοείτε τελείως μα θα 'πρεπε να σπαράζετε να
 διαλύεστε να πεθαίνετε να εύχεστε να πεθαίνετε
 αντ' αυτού. εσείς τον διώξατε, εσείς θέσατε την
 ζωή του σε κίνδυνο, εσείς τον σκοτώσατε. το αίμα
 του λερώνει τα χέρια σας, το αισθάνεστε συναισθά-
 νεστε είστε φονιάδες παιδοκτόνοι καταλαβαίνετε

(σκοτάδι
 φως

η ΜΑΡΙ ανοίγει το τσουβάλι, βγάζει ένα βετούλι
 σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 15
ΟΙ ΣΤΥΓΕΡΕΣ ΘΑ ΣΦΑΛΙΣΤΟΥΝΕ ΘΥΡΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

φως
ο ΧΟΡΟΣ διχοτομημένος, τα μέλη του τρέχουν συγκρούονται αγκα-
λιάζονται σπρώχνονται μάχονται. έκαστος προσπαθεί να φτάσει
στην αφετηρία του άλλου. οι νικητές σέρνουν τους ηττημένους
στον γύρο του θριάμβου
σκοτάδι

φως
οι ηττημένοι σ' ένα μπουντρούμι αιχμάλωτοι σέρνονται ένας ένας
έξω ανακρίνονται, πετιούνται ξανά μέσα. θρηνούν. ένας ένας σέρ-
νονται έξω, εκτελούνται
σκοτάδι

φως
ανά ζεύγη: αγκαλιάζονται ως αδέρφια, αγκαλιάζονται ως ερωτευ-
μένοι
σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 16
ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ ΤΟΥ

φως)
ΕΚΕΙΝΗ έχεις ξανάρθει εδώ
ΕΓΩ πρώτη φορά
ΕΚΕΙΝΗ εισαι σιγουρος
ΕΓΩ μην γελάς
ΕΚΕΙΝΗ ουτε συ
ΕΓΩ αυτό το χαζόγελο — δεν είναι αυτή η δουλειά σου
ΕΚΕΙΝΗ αλλά
ΕΓΩ εγώ. είμαι δω. πες μου τι να κάνω, πώς να σκεφτώ.
παψε. ο ήχος σου οι συσπάσεις του προσώπου σου με
τρυπούν. κάτι πρέπει να κάνεις. να 'ρθουν εδώ. μην γε-
λάς. δεν ήρθα για να σε διασκεδάσω
ΕΚΕΙΝΗ δεν ήλθες
ΕΓΩ είμαι δω, χτύπησα την πόρτα, μου 'πες να περάσω, με
βλέπεις μπροστά σου, μπορείς να με αγγίξεις, να με
μυρίσεις, είμαι δω
ΕΚΕΙΝΗ άκων
ΕΓΩ όχι για μένα. γι' αυτούς
ΕΚΕΙΝΗ νομίζεις ακόμη ότι αυτοί είναι το θέμα
ΕΓΩ άκουσες όσα σου είπα
ΕΚΕΙΝΗ με χαρά και καρτερικότητα

ΕΓΩ και; μίλα. ίσως το κεφάλι σου. μην γελάς. τι είναι τόσο αστείο; ο αδελφός μας — το καταλαβαίνεις; — και η αδελφή μας, που — αν δεν το θυμάσαι —

ΕΚΕΙΝΗ αν δεν το θυμάσαι — τυγχάνουν αναμετάξυ των

ΕΓΩ πως γελάς; πως μπορείς; τι σκέφτεσαι; μην γελάς. ναι, είναι αδέρφια. δεν σε παρανοεί αυτό; τι είναι αυτό το γέλιο; ποιο το γελοίο; παράνοια θλίψη απόγνωση μηχανισμός άμυνας

ΕΚΕΙΝΗ εθνικής άμύνης, γιατρέ

ΕΓΩ τι θέλεις να κάνω; μια γαμημένη φορά πάρε με στα σοβαρά. δεν γίνεται, δεν επιτρέπεται, δεν έχουν το δικαίωμα

ΕΚΕΙΝΗ αν το κώλυμα είναι νομικής φύσεως νομίζω πως είσαι σε λάθος

ΕΓΩ λειτούργησε ως επιστήμουσα. τι θα κάνουμε; από την ώρα που ήρθα

ΕΚΕΙΝΗ έχεις ήδη κάνει πάρα πολλά. όλα έγιναν τώρα. όλα κατά πως ήθελες. ξέρεις πόσον καιρόν είσαι εδώ

ΕΓΩ κάποια λεπτά

ΕΚΕΙΝΗ ξανά προσπαθήστε αργότερα

ΕΓΩ μία ώρα

ΕΚΕΙΝΗ έπραξες ήδη πάρα πολλά. έκανες ήδη πάρα πολλά, καλέ μου. αρκούν για σήμερα

ΕΓΩ τι μου λες; αυτοί είναι και έξω βιάζοντας κάθε έννοια ήθους — αδέρφια το συναισθάνεσαι; και συ εδώ, αιώνιο πρόσωπο του νόμου, απόλυτο μη εγώ και πλήρης αφαιρεση. προσδιορίζομαι από την απουσία σου — το κενό στο κέντρο της ύπαρξής σου, γύρω παντού εσύ, γύρω σου εγώ, αλληλοπερικλειόμαστε ασφυκτικά — το συναισθάνεσαι; — είσαι άπαν το σύμπαν πλην εμού και είμαι όλο το σύμπαν έξω από σένα, διαγράμματα βεν καταλαβαίνεις; άτομα, ανύπαρκτο τέλος, ο πραγματωμένος λόγος. πάντα τέμνεσαι με μένα, καταλήγω χιλιοκομματισμένος, εσύ απόφια να γελάς, να με περιγελάς. πως βαστάς να διασπάς κάθε συνοχή μου; πως γλιτώνεις τα βράδια; — τα μάτια σου αποτελούνται από χίλιους ομόκεντρους κύκλους, οι κύκλοι της κολάσεώς μου. με πονά το βλέμμα σου, μην κοιτάς εμένα, κοίτα αυτούς, κάψε αυτούς, σε παρακαλώ, μην γελάς

ΕΚΕΙΝΗ δεν γελώ

ΕΓΩ μην μειδιάς. πυκνή βροχή ρίξε και πνίξ' τους. μην με κοιτάς — πονώ, πονώ, νιώσε. δεν με συναισθάνεσαι. τόση ώρα, χρόνια ολόκληρα με πονάς. μην με σκέφτεσαι

— τι σκέφτεσαι; νιώθω να φυλακίζομαι στη σκέψη σου. μια ατσάλινη ποινικότητα, ένας ιεροεξεταστής με διαμελίζει και με σκορπά, προιονίδι ανάμεσα στους νευρώνες σου, στα αυλάκια του μυαλού σου. μην με κοιτάς, μην σκέφτεσαι. αυτοί, αυτοί είναι οι άρρωστοι, βοήθησέ τους. άνοιξε την αγκαλιά σου, σε παρακαλώ, αγκάλιασέ τους, σε χρειάζονται, αυτός, αυτή. αν τους είχες αγκαλιάσει δεν θα πονούσαν. εγώ είμαι δυνατός. γι' αυτό είμαι καλά. εκείνοι σφάλλουν παραστρατούν καθώς πονούν. πως τους λησμόνησες; πάντα υπολόγιζες τα πάντα. πως δεν τους σπλαχνίστηκες; αγκάλιασε τους, σε χρειάζονται. όχι εμένα, όχι εμένα. δεν είμαι άρρωστος. δεν είμαι άρρωστος, άσε με, άσε με, άσε με, άσε με. εγώ, εγώ θα σε αγκαλιάσω, εγώ

ΕΚΕΙΝΗ μ' ακούς
ΕΓΩ μια αγκαλιά, δος μου μια αγκαλιά, κρυώνεις το βλέπω, πάντα κρυώνες. πέφτω στα μάτια σου, μέσα στα μάτια σου πιάσε με — πύργος μεσαιωνικός — γκρεμίζομαι στη δρύφακτη αυλή σου. θα με σώσει το χιόνι. κρυώνω, κρυώνεις. πιάσε με

ΕΚΕΙΝΗ μ' ακούς
ΕΓΩ αγκάλιασε με, γαμώτο. αγκάλιασε με. σε παρακαλώ. βγάλε τη σάρκα μου

ΕΚΕΙΝΗ με ακούς
ΕΓΩ και φόρα τη να ζεσταθείς

ΕΚΕΙΝΗ άκου με

ΕΓΩ κρυώνεις

ΕΚΕΙΝΗ άκου με

ΕΓΩ είμαι καθαρός

ΕΚΕΙΝΗ πιάσε τα χέρια μου

ΕΓΩ πάρε το δέρμα μου

ΕΚΕΙΝΗ πιάσε τα χέρια μου

ΕΓΩ (στην αγκαλιά της) παρ' το, δεν το θέλω, παρ' το, σε παρακαλώ, σου το χρωστώ, ούτως ή άλλως εσύ μου το 'δωσες

— θυμάσαι; — έβγαίνα από μέσα σου στον λαιμό μου αισθανόμουν το σώμα σου να με πνίγει, τα μπούτια σου σφίγγονται γύρω μου, ζέστη, καιγόμουν, καιγόμαι, τότε ξεκίνησες να κρυώνεις — έκλεψα την θερμότητα σου, συγγνώμη σου χρωστώ τα πάντα, το δέρμα μου παρ' το, παρ' το, σε παρακαλώ

ΕΚΕΙΝΗ σσος

ΕΓΩ πέρασε η ώρα. σε καθυστερώ — φως — ο επόμενος. έχεις να μερίσεις την ψυχή σου και σ' άλλους. αλλά η δική σου είναι η ψυχή μου και μην την δώσεις όλη, ας μας μείνει λίγη, εισαι κατοπτρισμός μου ασύμμετρος: αν

λείπω από κει θα λείπω κι από δω. με τρομάζει πολύ ο
καθρέφτης τραχύς, άγριος σαν χώμα ξερό για χρόνια,
σπάζω κόβω πνιγώ σβήνω διψώ ξεδιψώ σπάζω κόβω πνιγώ
(ΔΥΟ ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ με βγάζουν έξω
σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 17
ΝΥΧΤΑ Μ' ΕΣΥΡΕ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

φως)

Π (με ξίφος) σου ζητώ συγγνώμη, ποτάμι οι τύψεις οι ερινύες
ιχθύες ποτάμι δίχως εκβολές, η θάλασσα στέρεψε αιματοβαμ-
μένη. πως ν' αρνηθώ το κάλεσμά της βίας; ο άρνος βρει δίχως
να με φτάνει. ο πνιγμός λύτρωση. ανυπαρξία δίχως κίνητρα
πράξη αναίτια — να το διαβάσεις αυτό το βιβλίο αν γλιτώ-
σεις απόψε. με πάθος προσκολλώμαι στην ανυπαρξία αβουλία
ατασθαλία. ευλόγησε το τσεκούρι μου. για τα δεινά του δει-
νού κόσμου. σε σώνω από τις σιωπές τόσες σιωπές τόσα κάτω
κείμενα τόσες μικρότητες μικρά συναισθήματα κρυμμένα
πίσω από μεγάλες δράσεις καμουφλαρισμένα σαν μεγάλες
αποφάσεις. το αίμα χύνεται πάντα και η απουσία του είναι η
τυφλότητά σου. έλλειψη πόνου σημαίνει βλάβη του νευρικού
συστήματός. πρέπει να το κάνω για σένα γιε μου. πρόβατα
μην φέρεις. ο θεός σκουπίζει το σπέρμα του στις φτερούγες
των αρχαγγέλων τα χέρια του πλένει συγγνώμη δεν ζητά.
ζητώ εγώ. έπρεπε να το κάνω πριν να είναι αργά. τώρα το
κάνεις εσύ. σε συγχωρώ. μην σταματάς να φλυαρείς η σιωπή
πάντοτε κρύβει πόνο μοναξιά αμηχανία φόβο βία σεξ κάβλα
πόνο θλίψη ναρκισσοισμό ενοχές αγάπη έρωτα πόνο συμβιβα-
σμό πόνο πάντα. σ' αγαπώ πατέρα. βία συμβιβασμός βία αρ-
νητική ελευθερία βασανιστική θα σε γλιτώσω από αυτήν. η
διαλεκτική αφέντη δούλου εκκωφαντική αμφοτεροι στη λάθος
πλευρά του διλήμματος. κρατά τον λαιμό σου. δεν είναι δικά
μου τα χέρια αυτά ούτε δικό μου το χαμόγελο η μυρωδιά του
αίματός σου δεν τρυπά τα δικά μου ρουθούνια γιε μου και
πατέρα η τύφλωσή σου φωτίζει τον κόσμο ο κόσμος γυρίζει
στον άξονα της λαιμητομού σου δύναμη φυγόκεντρος, μια
τόση δα λωρίδα λαιμού ενώνει τώρα το κεφάλι με το σωμα
σου και δεν ξέρω αν εσύ είσαι το σώμα ή το κεφάλι σου. σε
προειδοποίησα: αμνό μην φέρεις. λευκό μαλλί κολλά στα χέ-
ρια μου το αίμα σου μας ενώνει, τελευταία στιγμή η ουσία
σου άλλη μια σιωπή. το πλήθος διψά για το αίμα σου. αλλά-
ζεις την εξουσία και την τροπικότητά σου ο κόσμος διψά για

το αίμα σου. τα χέρια μου πρόβατα θαλασσινά σκίζουν τον
αέρα πετώ και συ από τον πύργο σου κοιτάς γυάλινος και
διάφανος άορατος και τα πάντα ορών. φοβάσαι. αυτός ο φόβος
είναι η μόνη λαιμητόμος που δεν μπορείς να στομώσεις ούτε
με όλα τ' αρνιά του κόσμου κλεισμένα σε κουτιά ασθενικά
τα νερά των ποταμών σου στέκονται μετέωρα ακίνητα κινού-
ντα τα όνειρά σου δήμοι τα δικά μου δήμοι φθόνος βίος αι-
σθητικός σολιψισμός κατηγορική προσταγή: ο κόσμος πρέπει
να είναι ενότητα. προϋποτίθεται η συνείδησις των μονάδων
αλλά εσύ είσαι ενότητα αφ' εαυτού σου. δεός για την εντε-
λέχειά σου αλλά διασπάζ την ανάγκη της ανθρωπότητας. εί-
σαι τέλειος πλέον του αναγκαίου και μας εμποδίζεις να απο-
δεχθούμε την ατέλειά μας ως φυσική και αναπόδραστη. και
εσύ νομίζω θα 'θελες να γίνει το ωφελιμότερο για τους πλεί-
στους

(αίμα νοθεύει το νερό που είχε ήδη πλημμυρίσει χώρο
σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 18

ΤΙ Δ' ΑΙΣΧΡΟΝ, ΗΝ ΜΗ ΤΟΙΣ ΘΕΛΟΜΕΝΟΙΣ ΔΟΚΗΗ

φως)

ΠΕΤΡΟΣ συναχθήκαμε σήμερα εδώ διά την εκδίκαση της υποθέ-
σεως παιδοκτησίας και οικογενειοδομίας. ίνα προχωρήσει
η διαδικασία στο μη περαιτέρω, παρακαλώ όπως αναλη-
φθούν οι ρόλοι

ΜΑΡΘΑ εφ' εξής ο κύριος δικαστής πρώην «πέτρος», νυν και
στο εξής και στον αιώνα των αιώνων καλείται «κράτος». η
υποφαινομένη πρώην «μάρθα» νυν και στο εξής και
στον αιώνα των αιώνων καλείται «βία». τοιουτοτρόπως
διασφαλίζεται στο διηνεκές η εγκυρότητα της διαδικα-
σίας και η ορθή και κατά γραμμα εφαρμογή της απόφα-
σης

ΚΡΑΤΟΣ προκύπτει ακόμη ζήτημα με την πλευρά του κυρίου και
της κυρίας, οι οποίοι ζήτησαν λόγω του δύσρηχου των
ονομάτων τους να μετονομασθούν διά λόγους αποφυγής
παρεξηγήσεων και κωλυμάτων. έχετε τον λόγο

ΥΓΙΝΟΣ εφ' εξής η μέλλουσα αδελφή μου

ΜΑΡΙ ενίσταμαι: σοφισμα λήψεως του ζητουμένου

ΒΙΑ απορριπτεται. συνεχίστε

ΥΓΙΝΟΣ εφ' εξής η μέλλουσα αδελφή μου πρώην «κερ» κατά
ηχητική ομοίωση ζητά να καλείται νυν και στο εξής
και στον αιώνα των αιώνων «κόρη». ο υποφαινόμενος,
πρώην «υγίνος», αιτούμαι διά τους ίδιους λόγους καλού-

μαί νυν και στο εξής και στον αιώνα των αιώνων
 «υγιός»
 ΜΑΡΙ ενίσταμαι: η ονοματοδοσία βλάπτει την αμεροληψία
 ΒΙΑ απορρίπτεται
 ΚΡΑΤΟΣ εφ' εξής καλείστε «κόρη» και «υγιός» διά την σαφή-
 νεια της διαδικασίας. εσείς, καθ' όσα έχουν υποβληθεί
 δεν αιτείσθε κάτι συναφές
 ΒΙΑ εκκρεμεί ωστόσο η απολογία για την μη επιβολή ποινής
 στην κορασίδα· μαρτυρήσαμε πως κατοπιν των εξετάσε-
 ων σας και της συνακολουθής αποτυχίας θα έπρεπε να
 έχετε εκτίσει την ποινή
 ΚΡΑΤΟΣ εκκινώ την διαδικασία απολογίας σας
 ΜΑΡΙ ενίσταμαι: η μαρτυρία αυτή δεν σχετίζεται με την εκδι-
 καζόμενη υπόθεση και άρα δεν υποχρεούμαι να σας
 απαντήσω
 ΒΙΑ απορρίπτεται
 ΜΑΡΙ αν δεν είχατε κλείσει την τηλεόραση άμα τη απαντήσει
 μου, θα είχατε πληροφορηθεί πως η απάντησή μου κρί-
 θηκε σωστή
 ΒΙΑ αδύνατον
 ΜΑΡΙ η διευκρίνιση οδήγησε σε αποδοχή μέσω ετυμολογήσεως
 επί τη βάσει της γλωσσολογίσεως έναντι της φιλολογί-
 σεως. ο αδελφός μου θα μπορούσε να σας το επιβεβαιώ-
 σει
 ΚΟΡΗ ένσταση: σόφισμα λήψεως του ζητούμενου
 ΒΙΑ δεκτή· αποφύγετε να αναφέρεστε σε αυτόν ως «αδελφό»
 σας. η ιδιότητά του αυτή συνεξετάζεται και συνελέγγε-
 ται από αυτό το δικαστήριο. συνεχίστε
 ΜΑΡΙ ολοκλήρωση
 ΚΡΑΤΟΣ αν δεν έχετε κάτι να προσθέσετε, εκκινώ την διαδικασία
 εκδίκασης της υποθέσεως παιδοκτησίας και οικογενειο-
 δομίας. κόρη και υγιέ, έχετε τον λόγο
 ΜΑΡΙ ενίσταμαι: αιατι
 ΒΙΑ απορρίπτεται
 ΚΡΑΤΟΣ λόγοι αλφαβητικοί: κόρη, μαρί, μάρτυς μου ο θεός και
 το ντιξιόνερ
 ΒΙΑ κύριε συνάδελφε, δεν χρειάζεται να εξηγείτε την βού-
 ληση και τις αποφάσεις σας. μην είστε τόσο φιλόανθρω-
 πος. εσείς πάρτε τέλος πάντων τον λόγο
 ΥΓΙΟΣ ισχυριζόμαστε πως εμείς είμαστε τα αληθινά παιδιά σας
 και μπορούμε να το βεβαιώσουμε με πληθώρα τεκμηρίων
 ΜΑΡΙ ισχυρίζομαι
 ΒΙΑ δεν ερωτηθήκατε. συνεχίστε
 ΥΓΙΟΣ καταρχήν
 ΒΙΑ καταρχάς
 ΥΓΙΟΣ καταρχάς υποβάλλουμε το τεκμήριο του παρόντος· επί
 του παρόντος, εμείς φέρουμε τους συναισθηματικούς δε-
 σμούς, την κοινή ονομασία «παιδιά» και την ακόλουθη

συμπεριφορά, εμείς σας παρηγορήσαμε και σας συμπαρασταθήκαμε εν τῷ χαμῶ του εκλιπόντος και ως εκ τούτου στον παρόντα χρόνο αξιώνουμε να αναγνωριζόμαστε ως παιδιά σας

ΚΡΑΤΟΣ καλώς. έχετε κάτι να απαντήσετε
ΜΑΡΙ φυσικά, ο αδελφός μου και εγώ
ΚΟΡΗ ένσταση: παράβλεψη δικαστικής οδηγίας
ΒΙΑ δεκτή· επανάληψη του χαρακτηρισμού θα θεωρηθεί απόπειρα κατάλυσης της αμεροληψίας των δικαστών. συνεχίστε

ΜΑΡΙ ισχυριζόμαστε πως ο λούντβιχ και εγώ είμαστε αδέρφια και παιδιά σας

ΚΟΡΗ ένσταση: ο κύριος δεν παρίσταται, πώς θα αποδειχθεί η τεκνότητά του

ΒΙΑ δεκτή· συνεχίστε
ΜΑΡΙ ισχυρίζομαι πως είμαι τέκνο σας. όσον αφορά το παρόν, το τεκμήριό μου είναι το τεκμήριο του παρελθόντος· εγώ συμπεριφερόμουν και θεωρούμουν παιδί σας, ονομαζόμουν ως τέτοιο και βάσει της αρχής της συνέχειας αξιώνω να θεωρούμαι παιδί σας

ΚΡΑΤΟΣ μπορείτε να αντικρούσετε τον ισχυρισμό
ΥΓΙΟΣ η θεώρησή μας για τα άτομα εξωκλείει τον χρονικό παράγοντα. η οντοθεωρία μας δεν περιλαμβάνει την αρχή της χρονικής συνέπειας. το τι ήταν η δεσποινίς δεν αφορά το τι είναι τώρα. εμείς, ωστόσο, λογίζομαστε ως τέκνα σας ενεργεία και όχι πάλαι ποτέ

ΚΡΑΤΟΣ καλώς. έχετε τον λόγο
ΜΑΡΙ η ενεργοποίηση της ιδιότητας του τέκνου δεν αναιρείται παρά με τον θάνατο. ζω, συνεπώς

ΚΟΡΗ ένσταση: αστήριχτος ατεκμηρίωτος αδόμητος αβάσιμος ισχυρισμός

ΒΙΑ έχετε πιστοποιητικό ζωής
ΜΑΡΙ δεν φέρω μαζί μου
ΒΙΑ πιστοποιητικό μη θανάτου
ΜΑΡΙ συγχωρήστε με, μα μπορώ να το προσκομίσω το συντομότερο δυνατόν

ΒΙΑ ας σημειωθεί στα πραχτικά. παρακαλώ, μόνο ισχυρισμούς που δύνανται να επιβεβαιωθούν. συνεχίστε

ΚΟΡΗ ευχαριστώ
ΜΑΡΙ μα εγώ μιλούσα
ΒΙΑ σας παρακαλώ. συνεχίστε
ΥΓΙΟΣ δεν θα υποπέσουμε σε μικροφυχίες, παραχωρούμε τον λόγο στην δεσποινίδα

ΒΙΑ μα τι ήθος. ορίστε, μιλήστε
ΜΑΡΙ ζω, συνεπώς εφ' όσον ήμουν κόρη σας,

- KOPH ένσταση: αναφορά του ονόματός μου άσκοπη παραπλανητική επί ματαίω
- BIA δεκτή· παρακαλώ, προσέχετε το λεξιλόγιό σας, συνεχίστε
- MARI εφ' όσον ήμουν τέκνο σας, συνεχίζω να είμαι. επιπλέον, οι αξίες της οικογένειας της αγάπης της ενότητας προϋποθέτουν την χρονική συνέπεια και την παραμονή στην ίδια κατάσταση ως το τέλος του βίου. η τεκνότητά μου αποδεικνύεται αναντίρρητα στο αξιακό επίπεδο
- KPATOΣ έχετε τον λόγο
- YΓIIOΣ σχετικά με τις αξίες, είμαστε περισσότερο άξιοι
- MARI ενίσταμαι: σύγχυση αξίας ήτοι αγαθοσύνης και αξιοκρατίας ήτοι αξιοσύνης
- BIA απορρίπτεται. συνεχίστε
- YΓIIOΣ είμαστε περισσότερο άξιοι να είμαστε παιδιά σας, πράγμα εύκολο εύκολως αποδείξιμο αυτοόν αυτονόητο αυτοαγαθό. είμαστε δύο, συνεπώς είμαστε αθροιστικά ευφύτεστεροι, συναισθηματικότεροι, δυνατότεροι, ικανότεροι να συνδράμουμε σε περίπτωση ανάγκης. το όφελος από την αναγνώρισή μας ως τέκνα σας είναι μεγαλύτερο από το όφελος αν η δεσποινίς αναγνωριστεί ως τέκνο σας, εξάλλου η δεσποινίς σας θυμίζει τον θάνατο του αποθανόντος και ως εκ τούτου καθίσταται επιζήμια για την ευδαιμονία σας — εμείς εν αντιθέσει σας ωφελούμε τα μέγιστα
- KPATOΣ έχετε κάτι να αντιτάξετε
- MARI μα οι οικογένειες δεν θεμελιώνονται στο όφελος. δεν μπορείτε να επιλέξετε με βάση τις συνέπειες. είμαστε οικογένεια γιατί είναι δέον να το σεβαστούμε να ομολογούμε να νοιαζόμαστε ο ένας για τον άλλο. είναι γελοίο. κανένας σφραγών και ενάρετος άνθρωπος δεν επιλέγει τα τέκνα του βασιζόμενος στην πρόβλεψη της μέγιστης απόδοσης. αξίες αρετές καθήκον: αυτά συνεχουν τις οικογένειες
- KOPH ένσταση, ένσταση
- BIA δεκτή
- KPATOΣ τοποθετηθείτε παρακαλώ
- KOPH αλλοκοτία παραξενιά ιδιοτροπία ετεροτοπία η δεσποινίδα μαρί φαντασιοκοπεί και επιχειρηματολογεί υπέρ μίας μεταφυσικής που φυσικά τόσο εύκολα δύναται να προσβληθεί. ισχυρίζεται πως γνωρίζει πως είναι τέκνο σας. ουδεμία γνώση δεν έχει, γιατί δεν υπάρχει ουδένα αισθητηριακό ερεθισμα που να αποδεικνύει κάτι τέτοιο. οι αισθήσεις, κύριε κράτος, κυρία βία, είναι ειλικρινείς, δεν συνηγορούν υπέρ κανενός ψεύδους. φαντασιοκοπίες μυθεύματα. τα μόνα στοιχεία που έχουμε και τα μόνα

που εσείς — με όλον τον σεβασμό — μπορείτε να δικά-
 σετε είναι τα φαινόμενα. και κατά τα φαινόμενα, τις
 συμπεριφορές, τους λόγους, κάθε επιστητό, αποδεικνύεται
 περίτρανα πως εμείς είμαστε τα τέκνα σας. τώρα, αν
 δεν υπάρχει κάτι άλλο, θεωρώ πως τα αναπτύγματα των
 δύο πλευρών αναπτύχθηκαν επαρκώς και η αλήθεια ήρθε
 στο φως

ΒΙΑ συμφωνώ
 ΚΡΑΤΟΣ αν δεν έχετε να προσθέσετε κάτι
 ΜΑΡΙ έχω. όσο και αν θέλω να ασπαστώ την θέση σας, πίσω
 από τα φαινόμενα κρύβεται μια συνεκτική δομή, η λο-
 γική. είναι λογική αναγκαιότητα το τέκνο σας να πα-
 ραμένει τέκνο σας εφ' όρου ζωής. κάθε ένας έχει βιολο-
 γικά έναν πατέρα και μία μητέρα. δεν μπορεί να απο-
 κτήσει άλλους. ακόμη και αν θέλετε να αποκτήσετε
 άλλα παιδιά, αν με αποκηρύξετε, εφ' όσον ήμουν κάπο-
 τε τέκνο σας, εφ' όσον ήσασταν κάποτε γονείς μου και
 εφ' όσον δεν μπορώ να αλλάξω γονείς, παραμένετε ακό-
 μα γονείς μου. και πάντα θα είστε. το ίδιο ισχύει και
 για τον λούντβιχ, ο οποίος είναι αδελφός μου. αλλά
 ξέρω, αυτό θα αποδειχθεί εν συνεχεία. λυπάμαι, μα η
 λογική δεν θα συμβιβαστεί με τη ρητορική

ΥΓΙΟΣ φασισμός! ποια είναι αυτή η λογική που με περιορίζει
 και που δεν μπορώ να την αμφισβητήσω; ποια λογική
 περιορίζει την ελευθερία μου; η ελευθερία μου είναι
 απόλυτη. το πολίτευμά μας — το οποίο προφανώς
 εχθρεύεστε — μου επιτρέπει να διαφωνώ και αυτή η
 διαφωνία άρνηση αμφισβήτηση είναι θεμελιώδης ιδιότητα
 όχι μόνο του πολίτη, αλλά και του ανθρώπου. δεν υπο-
 κυπτουμε στον απολυταρχισμό μας. παραμένουμε ελεύθε-
 ροι. δεν θα μας πνίξει η λογική σας. είσαι μία και εί-
 μαστε τέσσερεις, είμαστε η πλειοψηφία, έχουμε το δί-
 καιο με το μέρος μας. μπορούμε είμαστε και θα είμα-
 στε τέκνα σας

ΜΑΡΙ όχι αν η επιστήμη το αμφισβητεί
 ΒΙΑ δεν πήρατε τον λόγο
 ΜΑΡΙ ούτ' εκείνος
 ΒΙΑ δεν πήρατε τον λόγο
 ΜΑΡΙ ούτε εκείνος, μεροληπτείτε παραφέρεστε διαπλέκεστε
 σας καταγγέλλω

ΚΡΑΤΟΣ να συνεχιστεί παρακαλώ η εκδίκαση παιδοκτησίας και
 οικογενειοδομίας

ΜΑΡΙ η επιστήμη δεν προσαρμόζεται στα μέτρα σας, κύριε
 υγίνε και κυρία κερ. υπάρχουν επιστημονικές αποδείξεις,
 αντικειμενικές, οι οποίες αποδεικνύουν πως είμαι τέκνο

ΥΓΙΟΣ ενίσταμαι: ο αυθαίρετος αντικειμενισμός της βλάπτει το υποκείμενό μου. τίποτα δεν θεμελιώνεται αντικειμενικά. ο κόσμος μας είναι ο κόσμος που χωρά στα μάτια μας, κύριε κράτος, κυρία βία, το πλησιέστερο επίπεδο στον αντικειμενισμό είναι ο διυποκειμενισμός. αν εμείς συμφωνήσουμε συμβολαιοποιήσουμε συναποφασίσουμε την οικογένειά μας, ποια πραγματικότητα μπορεί να μας διαφεύσει

ΒΙΑ δεκτή

ΜΑΡΙ η πραγματικότητα αυτού του τεστ ντι εν έι

ΒΙΑ ενόσταση: υπέκλεψε γενετικό υλικό

ΜΑΡΙ ουδόλως διαφωνώ μαζί σας. αλλά αυτό δεν αφορά την παρούσα υπόθεση.

ΚΡΑΤΟΣ προσκομίστε το έγγραφο

ΚΟΡΗ ενόσταση: το τεστ ντι εν έι δεν αποτελεί νομικό έγγραφο και δεν μπορεί να καθορίσει την έκβαση της δίκης

ΜΑΡΙ και τότε τι μπορεί

ΚΟΡΗ πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης
(σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 19 ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

φως

χορός ως κοινό: ίσως να κρατά πανό που να γράφει «ΦΟΝΙΣΣΑ», «ΦΟΝΙΑΣ» ή και «ΦΟΝΙΑΔΕΣ». ίσως πάλι ο χορός να παρεμβάλλει διά βροχής στον λόγο που εκφωνεί η ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ)

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ αναιδεια αναξιοπρέπεια αναισχυντία πως τολμάτε να μιλάτε; σιωπάτε. η τελειότητα υποστασιοποιημένη ένα όν το όν μόνο όν. στο νου του υπάρχουν όλοι σας, ο κόσμος δεν είναι παρά ένα όνειρό του κοσμημένο απ' τον ίδιο, είναι πέρα από τις θεωρίες προσωπικότητας, είναι πέρα από τα μαθηματικά θεωρήματα και τους νόμους της φυσικής. αντιεπιστημονικός βαθιά και με συνέπεια επιστημικός. τα μάτια του γεννούν το φως και συντηρούν τ' αστέρια. όλα κυοφορούνται εντός του: τα αναλυτικά αναγνώσματά του οι σπουδές του η αισθητική η μέθοδός του η αυτονοήτη αυτοαναφορική ατελέσφορη οντολογία του ο παραγωγικός πεσιμισμός του η απαξία του για το κλασικό — σκοτά σε κάθε χριστιανοπλατωνικό — το μίσος η απέχθεια για κάθε πιστό η θρησκεία είναι εκμετάλλευση και η πίστη αδυναμία. ποιητική μορφή φόρμα νόημα δεινότητα αρτιότητα αγνός γραφίας, τον φθονήσατε και είπατε «φονιάς» και τώρα θρασείς και αναιδείς τολμάτε

να παρίστασθε στον τελευταίο αποχαιρετισμό του, θάρρεις τον γνωρίζατε, μα τίποτα δεν γνωρίζατε γι' αυτόν. όχι δεν σας επιτρέπω να απολογηθείτε. όσα αφηγήθηκατε για αυτόν είναι ψεύδη, εξαιρουμένου του ονόματος του, το οποίο πάντοτε μισούσε και επιθυμούσε να του απευθυνόμαστε άνευ προσφώνησης, γεγονός που καθιστά ακόμα και την ονομαστική σας αναφορά σε αυτόν ασέβεια. δεν καταγόταν από την φολεγανδρο. δεν είχε αδέρφια. ο κύριος υγίνος και η κυρία κερ, στους οποίους αναφερθήκατε ως τα φονευμένα υπ' αυτού αδέρφια του, παρίστανται σήμερα εδώ και μπορούν να σας βεβαιώσουν πως ούτε αδέρφια του ήταν ούτε φονεύθηκαν. οι συνεδρίες του στο γραφείο σας δεν έχουν καταγραφεί πουθενά και ουδείς γνώριζε γι' αυτές. οι γονείς του οι λαμπροί τυχεροί και πληγωμένοι αυτοί άνθρωποι ο κύριος κράτος και η κυρία βία παρίστανται και μπορούν να σας επιβεβαιώσουν τα λεγόμενά μου. ουδέποτ' εθεάθη να βρυχάται ούτε να μηρυκάζει ούτε να φλογοβολεί. το αφήγημα περί ενός φαύλου τρελού δολοφόνου των αιμομικτών αδελφών του καταρρέει. εκείνος θα σας συγχωρούσε για την απόπειρα βεβήλωσης της μνήμης του. κατά το θέλημά του πράττω κι εγώ. οφείλω όμως να σας διηγηθώ την αλήθεια. ήταν απλά ένας ένδοξος άνθρωπος. έτρωγε το πρωινό του ευλαβικά, άπλωνε το βούτυρο τη μαρμελάδα στη φρυγανιά μπουκιά μπουκιά· επισκεπτόταν την τουαλέτα στις οκτώ για πέντε μονάχα λεπτά· προτιμούσε απ' τα ψάρια τα κρεατικά, δοκίμαζε πάντα νέα φαγητά, με επαινούσε για τη μαγειρική μου, ακόμη και όταν ήξερα πως δεν τα κατάφερα καλά. έτρωγε χορτα, σταυρόλεξα ελυνε για τη μνήμη, θα θυμόταν για το παιδί του κάθε παραμύθι· μιλούσε ξένες γλώσσες, ήξερε μύθους, τις αρχαίες παραδόσεις, την γραφομηχανή του την αγόρασε με άτοκες δόσεις· τα μάτια του άστραφταν με πάθος απάραμιλλο μιλούσε άστραφτε έλκυε μαγνήτιζε απ' τα χείλη του έρρεε έρωτας, άκουγες για πολιτισμούς χαμένους και περπάταγες με την διήγησή του στα καλντερίμια των κάστρων μύριζες το αίμα στα ξιφη άκουγες τα βέλη να τρυπούν τις πανοπλίες, ήξερε για έναν ερωτευμένο στρατιώτη που το 'σκαγε απ' τις περιπολίες. απ' όλα αυτή ήταν η μεγαλύτερή του αρετή που έπλαθε με κόπο: σ' έπειθε πως έζησε σ' όλες τις εποχές σε κάθε τόπο. μια μέρα άρχισε το 'να του μάτι να σκοτεινιάζει στο χρώμα της γης άρχισε να μοιάζει στον δεξί του τον καρπό θ' άγγιζες τώρα δερματόστικτο σταυρό είχαν φαίνεται της γης τα πάθη περισσότερο πόνο απ' όσο μπορούσε ν' αντέξει ένας άνθρωπος μόνο κι έτσι άλλαξε έφυγε ξεστράτισε λιποτάκτησε στη χώρα του αυγουστίνου κατευθύνεται η αλήθεια που εκεί βρήκε ο ζιντ ευθύνεται την ευκαιρία θ' αδράξει

για έναν θεό υπαρκτό να φάξει
μα ακόμα πιστεύει στους ανθρώπους και την ουτοπία
θα προσπαθήσει να επιβάλλει άμεση δημοκρατία
επαναστάσεις ξεσπούν, ο τόπος δεν θα τον κρατήσει
στην ξεχασμένη προπομπό της αθήνας θα ναυαγήσει
στην ομορφή καμένη μίλητο θα διηγηθεί
για την αθεία που θα 'χει αποδεχθεί
θα ελπίζει στην ανθρωπιά, την ατοπία
στην πόλη της ιωνίας διδάσκει την αναρχία
αποτυγχάνει, απογοητεύεται, λυπάται
στην ασπενδο στο θέατρο ξυπνάει και κοιμάται
πιστεύει πως η μοίρα, οι τόποι, οι άνθρωποι όλοι
είναι σκηνοθεσία, σκηνογραφία, ηθοποιοί και ρόλοι
μα και η θεώρηση αυτή του φαίνεται τρωτή
και αποφαινεται απ' όλα να φύγει πιο πολύ
απ' την ειρήνη, την πραότητα και την ελευθερία
τ' όνειρο της γραφής δεν υπηρετείται εν αιθρία
τον κόσμο πάντα πιστευε πως μ' ένα βιβλίο θ' αλλάξει
μα ο κόσμος ο απλός δεν τον χωρά για να το γράψει
θυμάται τριών δασκάλων του το πρόσταγμα
απόλυτα διχοτομείται για να βγει απόσταγμα
το σώμα του θετει ως αβελ, το πνεύμα του ως κείν
μιμείται τον χέμινγκουεϊ, τον σάλιντζερ, τον βίττγκενσταϊν
παρατιθέμενοι σε ήσσονα σειρά
απ' τον φιλόσοφο επηρεάστηκε πιο σοβαρά
τον λόγο, το σιωπᾶν είχε αγαπήσει
για να γράψει έπρεπε να πολεμήσει
τον κόσμο απ' τὰ πάθη του για να λυτρώσει
πριν να γράψει έπρεπε να σκοτώσει
στης αρχαίας κομμαγηνής την απόγονο προστρέχει
στο σαμσάτ στο αντιγιαμάν αμαχος πέφτει
έναν χειμάρρος, του ευφράτη παραπόταμος
έγινε πλέον υδράργυρος υποπόταμος
το φράγμα ατατούρκ έχει μ' αίμα πλημμυρίσει
μ' αξίζει, αν έχει έργο τέχνης γεννήσει
εφυγε απομονώθηκε και στα γραπτά του αν σώθηκε, τη ζωή
του αφιέρωσε τις μονάδες σας για να ενώσει, της πόλης και
του άρρυθμου κόσμου την ενότητα να περισώσει. στον τόπο
που ενώνεται το πέλαγος της ιους με την αδριατική ένα χω-
ριό τον έχει θυμηθεί. αφιέρωσε και έχασε τη ζωή του σε μια
αποστολή βαθιά πολιτική με τον τροπο που υπηρετεί το σύ-
νολο και σένα, θεατή, η τρομοκρατία ή μια δολοφονία πολι-
τική. η επανάσταση αρχίζει όταν θυσιάζεται κανείς για το
κοινό καλό μα αν πλατεία και σκηνή δεν έχουν τίποτα κοινό
πως τολμάτε να λέγεστε «κοινό»; αν είστε και άνθρωποι
πέρα από θεατές αν η τιτάνεια πέψη του ιάκχου σας κληρο-
δότησε πνεύμα δύναμει ενωτικό το έργο του αδράξτε το πρό-

σταγμά του πράξτε προβείτε στην εξέγερση για τον κοινό σκοπό να γίνετε κοινό. και το έργο του αναλαμβάνω να συνεχίσω: κυοφορώ την επίγονό του. σας διαβεβαιώ πως το παιδί δεν φέρει την γενετική ταυτότητα του πατέρα του. η μαρί κληρονόμησε το πνεύμα του λατίνου ιανού. η απόδειξη της πατρότητας καθίσταται όπως αντιλαμβάνεστε ανέφικτη. τίποτα δεν διασώθηκε από το σώμα του, τίποτα δικό του — πλην

(κρατά βιβλίο
σκοτάδι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 20 ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

στο ιερό, ημίφως)

ΕΓΩ μ' ακούς; δεν έχω ακόμη να σου πω πολλά μαρί, το ξέρεις, μ' ακούς; ό τι κι αν γραφτεί ζωγραφιστεί χορευτεί συντεθεί ποιηθεί θα 'ναι ήσσον δεν θα ισούται άνισο αν ίσως του δέοντος άνισος ο κόσμος συν παν φαύνε φαύλε ό τι κι αν τίκτεται τη μέγιστη γαλήνη θα δίνει πάντα ο καθαρός ουρανός, η αεικίνητος θάλασσα και των αδιαχώριστων αυτών η αναμετάξυ των αθεατη διαχωριστική γραμμη. αδικως κοπιάζεις. ανώφελο κι αυτό ανεμοκυνηγητό. καθόμαστε σ' έναν περικλειστο χώρο με τεχνητό φωτισμό σκέτος σιχαμερός πολιτισμός, κάθε τι απεγδυτο και μιλάμε για φύση. ενότητα δεν μπορεί να υπάρξει. το αμάλγαμα του κόσμου θα 'ναι πάντα ανομοιογενές. κλείσε τα βιβλία, βγες έξω ή έστω συγκεντρώσου στο κινητό σου λύσε γρίφους και σουντόκου μορφώσου κάπως ακόνισε τη σκέψη σου, μαρί — λέγεται φιλοσοφική προπαρασκευή — χώνεψε σχήματα τρόπους και μοτίβα, παιδέψου, απόπεμψε πολιτισμό ακαδημία φαρισαϊσμό γραφειοκρατισμό ορθολογισμό, γλίτωση, μορφώσου, μάθε — μην το κάνεις. δεν υπάρχει τίποτα να μάθεις. δεν το μπορώ άλλο αυτό, αυτήν την αστάθεια όλα αιολα δεν ξέρω δεν μπορώ να πιστέψω τίποτα, εσύ είσαι η μόνη μου ελπίδα, δεν μπορώ να γνωρίζω τίποτα, μαρί σε παρακαλώ δώσε μου κάτι να πιστώ μια βάση που να μην μπορώ ν' αμφισβητήσω σε παρακαλώ

ΕΚΕΙΝΗ δεν μπορώ να το κάνω αυτό

ΕΓΩ σε ικετεύω δώσε μου έναν θεό που να ζει ακόμη, πες μου πως η ανθρωπότητα έχει ελπίδα, πες μου πως υπάρχει κάποιο νόημα. οι επιστημες ο λόγος όλα αυτά προσδεύουν, πες μου προσδεύουν και πως φτιάχνεται κάτι καλύτερο, σε παρακαλώ,

πες μου πως η νομική θα ξαναγίνει ηθική, πως οι άνθρωποι θα βρουν το δικιο τους, πως θα πάψουν να πεινούν ή έστω πως ο αγώνας είναι μάταιος αλλά έχει νόημα. σε παρακαλώ, δεν αντέχω αυτό το κενό αυτήν την ασημαντότητα. η ανθρωπινή κατάσταση είναι τόσο απάνθρωπη, μαρί, σε χρειάζομαι, πες μου κάτι, σε παρακαλώ. μία αλήθεια. δώσε μου μία αλήθεια ή τουλάχιστον πες μου πως υπάρχει και που υπάρχει και θα την φάξω, σ' το υπόσχομαι, θα αφιερωθώ σε αυτό, δώσε μου έστω έναν χώρο για να υπάρχω, μία αλήθεια

ΕΚΕΙΝΗ δεν μπορώ να σου πω φέματα

ΕΓΩ πες μου! νάρκωσέ με πλάνησέ με πείσε με γι' αυτά. όχι, θα πειστώ μόνος μου αλλά δώσε μου κάτι να κρατηθώ, σε παρακαλώ, δώσε μου μία λέξη πες μου μία λέξη και θα την κάνω νόμο στόχο και κανόνα μου, σε παρακαλώ, δεν αντέχω άλλο αυτόν τον κόσμο μία σανίδα, μία βάση απαράβατη μία αχτίδα φωτός κάποια αντικειμενικότητα την ύπαρξη έστω, διαλύσέ μου κάθε σολιφισμό, σώσε με, δώσε μου κάτι μία ελπίδα για ενότητα, κάτι που να συνεχει τα πάντα και τους πάντες, σε παρακαλώ μαρί μίλα μου πες μου μίλα μου

(σιωπή)

σφριάζομαι και διαλύομαι

ΕΚΕΙΝΗ βάζει τα μέλη και τα όργανά μου στο τσουβάλι

εκείνη βγαινει

μπαίνει η **ΜΑΡΙ**

βγάζει απ' το τσουβάλι το σώμα μου ακέραιο)

ΜΑΡΙ μην φεύγεις. που είσαι; σε παρακαλώ, είσαι εδώ τώρα; δεν μπορώ, δεν μπορώ να το κάνω, μην φευγεις. μίλησέ μου. που είσαι; τι είσαι; είσαι; μίλησέ μου

(σκοτάδι)

ΕΓΩ (φωνή) μ' ακούς;

φεύγων

Το έργο αφηγείται την ιστορία του φεύγοντος, ενός ανθρώπου που αποκόπτεται από τον κοινωνικό του περίγυρο. Ψυχικά ασθενής, εθελοντής μισθοφόρος, υπόδικος λόγω φρονημάτων, συγγραφέας που αποζητά την έμπνευση, άθεος ασκητής, *Tityre εκών recubans*. Τον σαγηνεύουν όσοι δεν ανήκουν σε καλλιτεχνικούς κύκλους και δεν συχνάζουν σε καφέ, όσοι γράφουν μόνοι κι ακατανόητοι σε απάτητες βουνοκορφές. Εμφανίζεται μεταξύ αυτών από τους οποίους φεύγει: όσοι τον στηρίζουν, τον εμποδίζουν, τον θεραπεύουν, τον δικάζουν, τον λησμονούν, τον διαδέχονται, τον υμνούν.

«Ο φυσιολογικός άνθρωπος λίγο μας ενδιαφέρει· θα έλεγα ότι μπορεί να εξαλειφθεί – επειδή απαντάται παντού. Είναι ο μέγιστος κοινός διαιρέτης της ανθρωπότητας, τον οποίο μπορούμε να τον απαλείψουμε από κάθε αριθμό χωρίς να χάσει την προσωπική του αρετή. Γι' αυτό δεν έχει και μεγάλη σημασία αν κάποιος τον σκοτώσει». (Αντρέ Ζιντ, «Τέλματα»)

Ως κοινωνικοπολιτικό υποκείμενο αποτυγχάνει να ξεφύγει του αστικού ατομικιστικού ιδεώδους· διαγράφει πλήρη κύκλο και υπηρετεί διά της φυγής του τον κόσμο από τον οποίο θέλει να φύγει. Η αντίφαση καμουφλάρεται πίσω από τον μυστικισμό και τη σαγήνη. Παρουσιαζόμενος στην πλήρη δόξα του, τη στιγμή της ηρωικής φυγής του, ο φεύγων [θέλω να] λειτουργεί ως φάρος: το τεχνητό λαμπερό ωραίο ως όργανο δείξης του φυσικού επικίνδυνου προβλήματος.

πρόσωπα 7

λέξεις κλειδιά: τρέλα, οικογένεια, μοναξιά, λήθη, θυσία

εγώ

γεννήθηκα το 1998 στην αθήνα,
σπούδασα φιλοσοφία στην ίδια πόλη.
στην θεατρική ομάδα ΔρΥς αγάπησα το θέατρο·
έκτοτε αφιερώνομαι σ' αυτό:
παρακολουθώ μαθήματα θεατρικής γραφής,
σπουδάζω υποκριτική. γράφω.
τα βράδια δουλεύω.

στο 6978691158 και cavrml998@hotmail.com

